

Foto: MM

ŽUPANOV NAGOVOR

Spoštovani občani in občanke,

glede na to, da so pred nekaj časa v naši občini praznovala okroglo, 100. obletnico, že tri prostovoljna gasilska društva – najprej PGD Stojnci, potem PGD Nova vas, nato pa še PGD Markovci, ni naključje, da smo v naši občini ravno v tem letu, ko praznujejo tako visoki jubilej kar tri društva od osmih, ustanovili samostojno GZ, kateri sta se priključili še PGD Cirkulane in PGD Zavrč in le-ta že pri začetku delovanja kaže vso svojo kreativnost, delavnost, profesionalnost in zagnanost. Pred kratkim se je zaključil prvi otroški gasilski tabor pod okriljem GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč, za kar vsem, ki so ga pripravili in izvedli, izrekam pohvalo. Praznovanje obletnic, še posebej tako visokih, je izjemna prelomnica in dosežek, ki si zasluži priznanje in čestitke. Društva, ki so del lokalne skupnosti že sto let, imajo zagotovo dolgo in bogato zgodovino. Ob tej priložnosti je primerno, da se spomnimo in obeležimo pomembne trenutke in dosežke teh društev skozi desetletja. Ko pobrskamo po uradnih informacijah ga-

silske organizacije ugotovimo, da imamo v Sloveniji nekaj več kot 170 tisoč članov v 1341 prostovoljnih gasilskih društvih. Članstvo sestavlja četrtnina mladih, 30 odstotkov je žensk in še vedno je več kot petodstotni prirast članstva. Z dobro organiziranostjo strokovnega usposabljanja se zagotavlja okrog 50 tisoč operativnih članov, pripravljenih na pomoč v primeru požarov in drugih nesreč. Tega nima nobena druga organizacija. Z 12 odstotki aktivnega prebivalstva je gasilstvo v Sloveniji svetovni fenomen, saj nobena druga država na svetu nima toliko prostovoljnih gasilcev na število prebivalcev. In kaj je tisto, kar pritegne toliko posameznikov, da se vključijo v gasilske vrste? Mlade zagotovo pritegnejo uniforma, igre, motivirajo jih čini, značke in pokali, ki jih dobivajo na tekmovanjih, enako vlogo pa imajo tudi druženje, prijateljstvo in prijetno okolje, ki si ga gasilke in gasilci znajo ustvariti pri svojih dejavnostih. Prepričan sem tudi, da veliko vlogo igra to, da se v gasilskih vrstah ves čas privzgaja zavest, da gasilci pomagajo ljudem in da so potrebni v družbi. V gasilstvu mlad človek dobi mnogo več kot samo gasilske veščine. Gotovo se nauči spoštovanja hierarhije in timskega dela, kar sta zelo pomembni lastnosti v življenju slehernega človeka.

Prepričan sem, da se gasilskim vrstam z enakih razlogov pridružujejo tudi posamezniki v naši občini. Da to drži, se je ponovno izkazalo pri nedavnih katastrofalnih poplavih v velikem delu naše domovine Slovenije, tudi v naši občini, čeprav z bistveno manjšimi posledicami. Prav ta velika moč gasilske organizacije je tista, ki je in še vedno pomaga pri reševanju ljudi, živali in premoženja, pa tudi naprej, pri sanaciji in obnovi. PGD

naše občine so zagotovo skozi leta opravljala veliko intervencij in pomagala pri zaščiti in reševanju lokalnega prebivalstva. Pogum, predanost in solidarnost, ki jih prikazujejo prostovoljni gasilci, so ključni za varnost in blaginjo skupnosti.

V preteklih stoletjih se je gasilstvo zelo spremenilo, prav tako pa so se spreminjale tudi potrebe in zahteve lokalne skupnosti. V tem času so se gasilci zagotovo soočali z različnimi izzivi, ki so zahtevali stalno usposabljanje, pridobivanje nove opreme in tehnologije ter sodelovanje z drugimi gasilskimi enotami. Prizadevanje gasilcev za izboljšanje gasilskega sistema in pripravljenosti na različne situacije je hvalevredno.

Ob tej priložnosti se je primerno spomniti tudi na vse gasilce, ki so v preteklih desetletjih delovali v PGD Občine Markovci. Njihova predanost, žrtvovanje in pogum so pripomogli k gradnji trdnih temeljev in ohranjanju gasilske tradicije. Potrebno se je zahvaliti tistim, ki danes vodijo prostovoljna gasilska društva in vsem pred njimi, ki so imeli dovolj poguma, da so prevzeli odgovornost vodenja in omogočili, da so gasilska društva v Občini Markovci lahko opravljala svoje poslanstvo do sedaj in ga bodo lahko tudi v naprej.

Ob teh častitljivih obletnicah želim prostovoljnemu gasilskemu društvu naše občine uspešno in varno prihodnost ter nadaljnje uspešne dosežke v dobrobit skupnosti. Naj naša gasilska društva ostanejo ponosna na dosežke preteklosti, hkrati pa se ves čas razvijajo in prilagajajo novim izzivom, še posebej sedaj, ko so združena v samostojni Gasilski zvezi Markovci-Cirkulane-Zavrč. Ponosen sem na prav vsa društva, na vsako posamezno prostovoljno gasilko, prostovoljnega

Tabu

Jesen se je razbohotila v vsej svoji veličini in kljub muhastemu vremenu letošnjega leta je narava poskrbela, da imajo vsi, ki obdelujejo zemljo, ta čas polne roke dela s pobiranjem pridelkov in s pripravo na prihajajočo zimo.

Po koncu počitnic je napočil čas, da je mladina sedla v šolske klopi, dopustniško razigranost pa je zamenjalo resno delo vseh zaposlenih. Počasi in tiho je ta jesen stopila v naša življenja, obarvala listje na drevesih in nas spomnila, da se leto približuje h koncu. Podobno tečejo tudi naša življenja in ni naključje, da prav proti koncu leta, ko se narava prične umirjati in nas opominjati, da se bo nekoč ustavilo tudi naše življenje, obeležujemo dneve, ki so povezani s smrtjo in umiranjem. Brez zadržkov lahko rečemo, da je smrt v zadnjih desetletjih postala močna tabu tema, ki se je v pogovorih ljudje najraje izogibamo. Pa ne samo smrt in umiranje, v instant družbi, v kateri smo se hote ali nehote znašli, nas spremlja ogromno tabujev. Obiskovanje psihiatra, psihologa ali psihoterapevta, spolnost, pornografija, različna bolezenska stanja, neplodnost, invalidnost ..., spisek tabu tem je lahko ogromen. Ljudje vidimo še samo tisto, kar hočemo videti, za drugo nam ni ali pa nam je zelo malo mar, najlažje pa je tabu teme potisniti na stran in o njih ne govoriti ali pa jih nemara celo označiti kot prepovedane, škodljive in se pretvarjati, da ne obstajajo. K temu vsekakor pripomorejo različne oblike populističnih politik in tistih, ki jim je v interesu, da je človeški um ukalupljen. Ameriški glasbenik in skladatelj Frank Zappa je nekoč dejal: »Um je kot padalo; ne deluje če ni odprt.« Človek je po svoji naravi odprto bitje in samo široko odprto um in želja po stalnem učenju ter rasti lahko pripomore k temu, da se bomo uspešno znali soočati z vsemi vrstami tabujev in se jih uspešno znebiti. Zato se mi zdi zelo primerno, da se ob začetku novega šolskega in študijskega leta poudari, kako pomembno je izobraževanje (tudi neformalno), ne samo za mlade, ampak za vse generacije, kajti kot pravi George R. R. Martin: »Um potrebuje knjige tako, kot meč potrebuje brus, da ohrani svojo ostrino.«

Naj vas ta uvodnik in nacionalni mesec branja, ki se izteka 8. oktobra, spodbudita, da z domače ali knjižnične police vzamete kakšno knjigo in si razširite obzorja, ter se morebiti znebite kakšnega tabuja. Pa prijetno branje želim.

Matjaž Mlinarič,
odgovorni urednik

gasilca in jim izrekam globoko priznanje.

V petek, 1. 9. 2023, se je za 275.000 šolarjev in dijakov v Sloveniji začelo novo šolsko leto. Za 20.847 prvošolčkov je bil to prvi korak v samostojnejše življenje, za številne otroke, ki so med počitnicami doživljali naravne ujme in njihove strašne posledice, pa vrnitev v normalnost. Tudi prag naše osnovne šole je prvič prestopilo 41 prvošolčkov, prag vrtca pa 40 malčkov, ki (na srečo) grozot naravnih nesreč v taki obliki kot drugod po Sloveniji in po svetu, niso doživljali.

Šole in vrtci so v luči minulih katastrof, po mojem mnenju, simbolnega pomena in več kot samo tabla, naloga in učenje novih vsebin. To zagotovo najboljše vedo v krajih, kjer se za sam obstoj šole zaradi majhnega števila otrok v kraju vedno znova borijo, zdaj pa so jih doletele še naravne katastrofe. Tam se še vedno ukvarjajo z zagotavljanjem osnovnih življenjskih dobrin, kot sta pitna voda in prevozna cesta, da bodo otroci sploh lahko prišli v šolo, ukvarjajo se s popisi škode, prednost imajo vprašanja, ali bodo vodotoki prenesli jesensko

deževje, ali bodo trgovine ponovno odprte, da bodo prišli do osnovnih življenjskih potrebščin, kje bo kdo preživel zimo, kje bodo sploh po novem živeli ipd. Nas zaenkrat te težave ne tarejo. Ob tem se želim zahvaliti vsem občankam in občanom, ki ste pomagali pri zbiranju prostovoljnih prispevkov za prizadeta območja, še posebej pa tistim, ki ste v okviru PGD naše občine odšli na prizadeta območja in pomagali pri odpravi posledic. Tudi mi z občinske uprave smo poslali na pomoč našega strokovnega delavca, ki je dva dni pomagal pri popisu

škode v Občini Šmartno ob Paki, pomagali pa smo jim tudi finančno.

Pred nami so jesenski dnevi, čas spravila pridelkov in trgateg. Želim, da nam jesen bogato obrodi in upam, da bo narava prizanesljiva z naravnimi nesrečami.

Milan Gabrovec, prof.
župan

NOVICE IZ OBČINSKE UPRAVE OBČINE MARKOVCI

Foto: UOM

MOČNA NEURJA Z VEČDNEVNIM OBILNIM DEŽEVJEM

Močna neurja z večdnevnim obilnim deževjem so med 4. in 6. avgustom 2023 povzročila katastrofalne poplave tudi na območju Občine Markovci. V naslednjih dneh po obilnem deževju pa so povzročila še dvig podtalnice.

Sirene za nevarnost zaradi poplav reke Drave so bile sprožene po klicu poveljnika CZ za Podravje, saj je Drava v Markovcih dosegla pretok cca 800m³/s. Aktiviran je bil Štab Civilne zaščite Občine Markovci ter gasilska društva, saj se je narasla voda približevala objektom. Ves čas so nadzorovali tudi vodostaj pritoka Rogoznica. Gasilska društva so polnila vreče s peskom, s katerimi so zavarovali objekte v Novi vasi pri Markovcih, v Stojncih in Bukovcih, črpali so vodo iz objektov s potopno črpalko ter reševali osebni avtomobil in kombi, v katerem so bile ujete osebe na regionalni cesti Stojnci-Borl. PGD Stojnci je s pomočjo čolna poskrbelo za prevoz ene osebe iz hiše ter za oskrbo živine v Stojncih. Prostovoljna gasilska društva so pomoč pri intervencijah nudila tudi na območju Muretincev ter v Dolanah.

Foto: UOM

Sodelovalo je tudi več prostovoljcev, prav tako so ljudje priskočili na pomoč s hrano in pijačo, za kar se vsi, ki so bili aktivni pri intervencijah, iskreno zahvaljujejo.

AKTIVNOSTI ZA VAROVANJE OTROK NA ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA

V avgustu so potekali pregledi šolskih poti ter ukrepi, ki jih je bilo potrebno izvesti pred začetkom šolskega leta (ureditev prometne signalizacije – troznaki ter obnova talnih označb ob prehodih za pešce ter

AP postajališčih). SPVCP Občine Markovci je organiziral varovanje in spremstvo otrok v prvih dneh šole, organizirano je bilo obveščanje in ozaveščanje glede varnosti otrok v prometu (plakati in letaki »Šolska pot« ter obvestila na spletni strani občine); prvošolci so prejeli rumene rutice ter odsevnike - kresničke, za starše pa je bila na voljo brošura »Prvi koraki v svetu prometa« za pomoč pri prometni vzgoji otrok. Prvošolce je na prvi šolski dan obiskal tudi župan Občine Markovci, Milan Gabrovec in jim izročil knjižno darilo.

PROJEKT FITNES NAPRAVE IN IGRALA NA PROSTEM

V okviru skupnega projekta z več projektnimi partnerji »LAS aktivna v povezovanju in sodelovanju območja« je Občina Markovci uredila Fitness in igrala na prostem ob osnovni šoli in načrtovanem športnem objektu. Pri projektu je sodelovalo 7 občin in 3 partnerji, vrednost skupne investicije je okrog 250.000 EUR, pri čemer je del sredstev sofinanciranih iz EU skladov.

Foto: UOM

Fitnes z igrali

PROJEKT SONČNA ELEKTRARNA

V pripravi je preliminarna študija za potencialno samooskrbno sončno elektrarno za potrebe oskrbe javnih objektov z električno energijo, na osnovi katere se bo izdelala investicijska dokumentacija ter pripravil javni razpis za izbiro izvajalca. Cilj izvedbe je do konca leta 2023, ko je še v veljavi sistem netiranja (omrežnina se plačuje samo za neto razliko med prejeto in oddano električno energijo).

Foto: UOM

Sončna elektrarna - nadstrešek

PROJEKT NADGRADNJA TEHNIČNIH SISTEMOV – REKUPERACIJA OŠ MARKOVCI

Gre za nadgradnjo tehničnega sistema v OŠ Markovci v okviru Javnega razpisa za sofinanciranje nadgradnje tehničnih stavbnih sistemov – rekuperacija in/ali centralizirana klimatizacija, pri čemer je že bil opravljen pregled tehnične možnosti rekuperacije s pripravljeno idejno zasnovo, izbran pa je bil tudi projektant projektne in investicijske dokumentacije v skladu z razpisom.

ODDANA SO DELA ZA REKONSTRUKCIJO MANJŠIH ODSEKOV OBČINSKIH CEST IN IZGRADNJO KRAJŠEGA ODSEKA KOMUNALNE INFRASTRUKTURE V ZABOVCIH

Občina Markovci je zaključila postopek javnega naročila za izbiro izvajalca del »Rekonstrukcija občinskih cest z izgradnjo komunalne infrastrukture«. Gre za šest sklopov manjših gradbenih del, ki so bili združeni pod eno javno naročilo.

Oddana so bila naslednja dela:

- SKLOP 1: Rekonstrukcija JP 828991 Bukovci–Stojnci
 - SKLOP 2: Ureditve poti do čebelnjaka, Markovci
 - SKLOP 3: Asfaltiranje ceste Hujkari (med h. š. 173 in h. š. 173c)
 - SKLOP 4: Ureditve okolice – PD Prvenci–Strelci
 - SKLOP 5: Izgradnja komunalne infrastrukture Zabovci
 - SKLOP 6: Rekonstrukcija JP ob h.š. 11a Zabovci
- Na poziv k oddaji ponudbe sta se odzvala le dva izvajalca in sicer:

- CESTNO PODJETJE PTUJ d. d., Zagrebška cesta 49 a, 2250 Ptuj,
- ASFALTI PTUJ d. o. o., Žnidaričevo nabrežje 13, 2250 Ptuj.

Ekonomsko ugodnejšo ponudbo je oddal izvajalec del CESTNO PODJETJE PTUJ d. d., Zagrebška cesta 49 a, 2250 Ptuj. Vrednost pogodbenih del za vseh šest sklopov je 361.180,01 EUR, vključno z DDV 440.639,61. Rok izvedbe del je 60 koledarskih dni od uvedbe izvajalca v delo. Izvajalec del te dni pričinja z obnovo občinske ceste JP 828991 Bukovci–Stojnci (ob igrišču ŠD Bukovci) in ureditvijo nekategorizirane ceste v Novi vasi pri Markovcih (cesta proti čebelnjaku).

V pretežnem delu cesti potekata na območju kmetijsko obdelovalnih površin. Dela se bodo zaključila še pred časom spravila kmetijskih pridelkov. Uporabnike zgoraj omenjenih cest prosimo za razumevanje v času gradnje.

KOLESARSKA STEZA PTUJ–MARKOVCI–GORIŠNICA

Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo (DRSI) zaključuje izgradnjo še preostalega dela kolesarske steze v naselju Strelci, ki ga projekt »Gradnja regionalnih kolesarskih povezav za zagotavljanje trajnostne mobilnosti v Spodnjem Podravju Odsek 3: Ptuj–Markovci–Gorišnica« ni vseboval oz. je bil izvzet iz projekta zaradi predvidene gradnje križišča v Strelcih.

Kot je že bilo opisano v prejšnji številki glasila, DRSI križišča na glavni cesti G1- 2 v naselju Strelci v bližnji prihodnosti ne bo gradil, zato se v tem delu ceste gradi le manjkajoči odsek kolesarske steze. Dela na izgradnji

Gradbena dela ob Glavni cesti G-2 v naselju Strelci

Foto: UOM

odseka 3 kolesarske steze, saj le-ta poteka na območju Občin Gorišnica, Markovci in Mestne občine Ptuj.

Operacija se izvaja v okviru operativnega programa za izvajanje Evropske kohezijske politike v programskem obdobju 2014-2020, Prednostne naložbe 4.4 Spodbujanje nizkoogljičnih strategij za vse vrste območij, zlasti za urbana območja, vključno s spodbujanjem trajnostne multimodalne urbane mobilnosti in ustreznimi omilitvenimi prilagoditvenimi ukrepi.

PLOČNIK STOJNCI (ODSEK: KRIŽ-GMAJNA)

Končana je gradnja pločnika v naselju Stojnci, v odseku občinske ceste JP 829081, od križišča glavne ceste R1-228 (pri Križu) do »Kvarove« kapele. Zgrajeno je 700 m pločnika širine 1,4 m. Kot je že bilo opisano v prejšnji številki glasila, je prvotni projekt predvideval izgradnjo kolesarske steze. Lastniki zemljišč se s predlogom umestitve kolesarske steze niso strinjali z obrazložitvijo, da se s širino posega, ki jo zahteva gradnja kolesarske steze, preveč posega na njihova

stavbna zemljišča. Projekt je bil spremenjen in sicer do širine posega, ki dovoljuje izgradnjo pločnika širine do 1,4 m. Hkrati je bila izvedena širitev ceste v obsegu 0,30 m. Navedeni projekt pomeni pridobitev v naselju Stojnci in pripomore k večji varnosti pešcev, saj so le-ti najranljivejša skupina v prometu.

OBVESTILO STARŠEM ŠOLOOBVEZNIH OTROK V NASELJU BUKOVCI IN STOJNCI

V naselju Bukovci, v zasečku Kolamerca, je umeščena nova avtobusna postaja šolskega avtobusa. Postajališče je locirano ob občinski cesti JP 829021, nasproti stavbe s h. š. Bukovci 86a.

Nova avtobusna postaja omogoča nekoliko krajšo pot šoloobveznim otrokom do najbližjega postajališča in sicer v delu naselja Bukovci, zaselek Kolamerca in delu naselja Stojnci.

Foto: UOM

Ureditev nove avtobusne postaje v Bukovcih, zaselek Kolamerca

Izbrani prevoznik šoloobveznih otrok prične z rednim ustavljanjem ob novozgrajenem postajališču v mesecu oktobru in sicer s ponedeljkom 2. 10. 2023 in nadalje po rednem urniku šolskih avtobusnih prevozov.

Občinska uprava Občine Markovci

Kolesarska steza skozi naselje Borovci

Foto: UOM

Pločnik ob JP 829081 v Stojncih

Foto: UOM

Tradicionalni spust po reki Dravi

Eden od krovnih dogodkov članov Športnega društva Barno Markovci je vsakoletni, zdaj že tradicionalni, spust po reki Dravi na trasi Nova vas pri Markovcih–Zavrč. V soboto, 1. 7. 2023, so ga izvedli v sodelovanju z Etnološkim društvom Markovci in gasilskim društvom Markovci. Za letošnji spust napovedi sicer niso bile najboljše: ogrožal ga je nizek vodostaj reke Drave ter nevihtno vreme. Udeleženci spusta so se zbrali v gasilskem domu v Markovcih, kjer so jih že čakali štirje pripravljeni rafti. Slednje so odpeljali v bližino gos-

tišča Palaska ter jih prenesli na Dravo. Ko so se razvrstili po čolnih, se opremili z vesli, rešilnimi jopiči ter se seznanili z osnovnimi pravili ravnanja na raftu, se je spust pričel. Kljub nizkemu vodostaju reke Drave so se brez posebnih težav spustili po njej. Za prvi kraj postanka so izbrali prodišče v bližini bukovskih kubikov. Zakurili so več manjših ognjišč in spekli »ovinek«, navadno klobaso, za katero pravijo, da je najboljša, ko je pečena tako nekje, na odprtem ognju ob Dravi. Po okrepčilu so s spustom nadaljevali proti Borlu. Kmalu zatem jih je

Foto: Arhiv društva

Foto: Arhiv društva

k postanku prisilila nevihta. Ploho so prevedrili pod streho piknik prostora ob mesnici Kokol, kjer so postanek izkoristili za prijetno druženje. Malo kasneje, ko se je dež podel, jih je pot peljala mimo prelepe vedute borlskega gradu proti cilju – Zavrču. Tam so rafte, na članom društva že dobro poznani brežini, potegnili na suho in jih pripravili za odvoz. S

tem se je spust tudi končal, nikakor pa ne druženje, ki se je nadaljevalo pozno v noč. Letošnjega dogodka se je udeležilo 34 članov društva. Kar nekaj članov prijavljenih na spust pa se je žal ustrašilo nekoliko neugodnega vremena.

Darko Štrafela

Pohod, spust po reki Dravi & druženje

V soboto, 2. septembra 2023, je potekala 2. prireditev Gibanje in druženje vaščanov, ki ga je organiziralo Kulturno umetniško društvo Maska Stojnci. Pobuda za ponovno organizacijo je bil lanskoletni dober odziv medgeneracijskega druženja vaščanov.

Dogodek se je pričel v dopoldanskem času. Zbiranje zainteresiranih se je odvijalo na vaški gmajni. Na pot se nas je podalo 25 pohodnikov. Sprehodili smo se skozi vas, preko bukovega polja do nabrežja reke Drave v Novi vasi. Na slednjem nas je pričakala okrepčil-

na malica in pijača. Člani Športnega društva Barno so nam pripravili čolne in predstavili osnove čolnarjenja za spust. Za varnost udeležencev je bilo poskrbljeno s strani usposobljenih vodnikov, reševalnih jopičev in čelad. Razdelili smo se v tri ekipe, ki so zasedle svoje čolne. Spust je bil dolg približno 5 kilometrov. Drava je naša domača reka, ki ponuja nekaj nezahtevnih brzic in številne manjše naravne rokave. Med plovbo smo lahko udeleženci obujali spomine na otroštvo. Spominjali smo se počitnic preživetih ob reki v družbi vrstnikov – na Vajdovem špicu in Prvi peri, kjer smo se kopali, lovili ribe in naučili plavati. Za nekatere najmlajše udeležence je bila to popolnoma nova izkušnja srečanja z našo reko. Vsekakor pa je bilo to pustolovsko doživetje in možnost občudovanja narave za vse generacije. Poletna vročina nas je pošteno ogrela, ustavili smo se na naplavinah rečne struge, se okrepčali in podružili z ostalimi udeleženci spusta. V dobri uri in

Foto: Arhiv društva

Foto: Arhiv društva

pol smo priveslali do borlskega mostu, kjer se je spust končal.

Druženje za udeležence in vaščane se je nadaljevalo na prostoru ŠD Stojnci. Pikniku ob hrani in pijači ter športnimi aktivnostmi so se pridružili še drugi vaščani in pohvalili zamisel.

Organizatorji se zahvaljujemo vsem, ki ste s svojim obiskom podprli vaški dogodek. Srečno do prihodnjega druženja!

MV

Na poletnem mednarodnem karnevalu v Vrnjački Banji

Od 14. do 16. julija smo bili predstavniki Kulturno umetniškega društva Maska povabljeni na poletni karneval v Vrnjačko Banjo. Skupaj smo se na pot proti Srbiji podali: aktualni 18. princ ptujskega karnevala, Vitez Hinko Sodinski; plemeniti Gall s skupino mask iz TED Sodinci; 10. princ karnevala, Stanko Vegan Turniški, ki so ga spremljali člani KTD Klopotec Soviče-Dravci; Matevž Zoki – 2. princ karnevala, Zvonko Križaj, in orientalska plesna skupina Sayyidah.

V petek smo si ogledali Vrnjački park, promenado skozi mesto, Most ljubezni in atrakcijo GOČKO – vrabca, ki opazuje park v samem centru. V mestu prirejajo različne koncerte, zato je zvečer zelo živahno. Vrnjačka Banja se zraven svojih zelenih lepot ponaša tudi kot eno najbolj znanih zdravilišč in kopališč v Srbiji. Znana je predvsem po Vrnjačkih termah.

Zaradi neizmerne vročine se je v soboto pred karnevalsko povorko tudi naša skupina podala v terme in se ohladila v bazenih.

KUD Maska deluje že vrsto let in se vsako leto prav tu predstavi z novo izvirno masko. Letošnja izbira so bile Zlohotnice in varuhi teme, ki so se predstavili s krajšo točko. V soboto pozno popoldne je sledil svečani sprejem za predstavnike skupin in predstavnike FECC - Federation of European Carnival Cities (Združenje evropskih karnevalskih mest), katerega temeljno vodilo članstva je izmenjava etnografskih in karnevalskih skupin v domovini in tujini na mednarodnih karnevalih. Sledila je izmenjava daril in že je napočil čas, ko smo se odpravili na karnevalsko povorko.

Vrnjački poletni karneval ima dobro utečen program. Procesija, kjer se zbere veliko maškar, se sprehodi skozi mesto in

pri tem zabava številne goste in domačine. Gostovale so še skupine s Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Slovenije, Brazilije, Bolivije, Bolgarije, Italije, Kube, Makedonije in Črne gore. Naša skupina se je na glavnem odru predstavila s krajšo točko in požela velik aplavz, nato pa se je zabava nadaljevala še dolgo v noč.

Po pestrem sobotnem zaključku je v nedeljo sledila pot domov. Veseli smo, da smo ponovno okrepili stara poznanstva na našem lepem Balkanu in se obogatili z novimi spomini, ki smo jih prinesli z gostovanja.

MV

ŽPS Florina tradicionalno na otok Pašman

Foto: Osebni arhiv

Člani ženske pevske skupine Florina se vsako leto v začetku septembra odpravimo na Pašman na oddih in na pripravo na novo sezono. To je čas, ki ga vsi nestrpnost pričakujemo, saj je namenjen samo nam. V teh dneh še dodatno utrjujemo prijateljske vezi, se prilagajamo eden drugemu in s tem krepimo skupinsko dinamiko, ki je zelo pomembna za delovanje skupine skozi vse leto.

Ob tej priložnosti se želimo zahvaliti vsem, ki nam pomagajo, da se za 4 dni preselimo na čudoviti del otoka

Pašman. Zato hvala Stanku Fricu in Martini Čuš, ki nam že več let sponzorsko priskrbita kombi, da imamo dovolj živil pa gre zahvala Spirali d. o. o., družini Meznarič, baru Pri oračih, Piceriji Rožmarin in našemu krovnemu društvu KD Bukovci. Najbolj zaslužna za vse pa je naša draga Lidija Strelec in njena družina, ki nam vsako leto ponudi čudovito lokacijo za bivanje. Hvala vsem in se že veselimo naslednjega leta!

Petra Šuster

Foto: Arhiv društva

Aktivno poletje Etnološkega društva Markovci

Člani Etnološkega društva Markovci tudi v poletnih mesecih nismo mirovali. V juniju smo se odločili, da bomo pripravili društveni piknik, na katerega smo povabili Turistično društvo občine Markovci in Etnološko društvo Prforcenhaus iz Kostanjevice na Krki. S tema društvoma namreč neprestano sodelujemo in smo razvili zelo dobre odnose. Da smo naše srečanje še bolj popestrili, smo na pikniku pripravili zabavne športne igre med društvi. Zaradi dobrega vzdušja so se skoraj vsi prisotni porazdelili v ekipe, tako da je imela sodniška ekipa obilico dela. Na koncu je prva ekipa prejela pokal in druženje se je nadaljevalo še dolgo v noč.

Tretjo soboto v juliju je etnološko društvo organiziralo avtobus, ki nas je popeljal v Kostanjevico na Krki. Tja smo smo odšli na povabilo že prej omenje-

nega pobratenege društva Prforcenhaus, potekala je namreč Kostanjeviška noč. V sklopu prireditve smo predstavili našega koranta in z njim povezane šege in navade ter našo občino. Predsednik Prforcenhausu pa je podelil naziv »ambasador Prforcenhausu« našemu članu Slavku Janžekoviču, ker že dolga leta tudi v svojem prostem času povezuje Markovce in Kostanjevico na Krki. Za vse storjeno se člani etnološkega društva Slavku tudi iskreno zahvaljujemo.

Sedaj, ko se narava preveša v jesen, se v etnološkem društvu že počasi spogledujemo s prihodnjim fašenk in kujemo načrte, da ga popestrimo z različnimi prireditvami, ki bodo zanimive tako za domačine kot za turiste.

Marko Mlinarič

Foto: Marko Mlinarič

Na društvenem pikniku so se udeleženci odlično zabavali s prijatelji iz Kostanjevice na Krki in člani TD Markovci

Folklorno poletje

Po zelo uspešni pretekli sezoni smo se tudi markovski folklorniki veselili poletnega oddiha, ki, kot se za nas skoraj spodobi, ni minil brez preplesanih korakov.

Po prvo dozo morja in sonca se je plesna skupina odpravila kar skupaj. V slovenskem Piranu smo 1. julija 2023 ponosno nastopili na Mednarodnem folklornem festivalu MIFF in si tako oder delili s skupinami iz Švedske, Hrvaške in tudi Slovenije. 16. julija smo se na povabilo Turističnega društva Polenšak odzvali z nastopom na že 60. prazniku žetve. Hvala, Polenšak, pa drugo leto spet!

Najlepše pa je plesati na gostüvajih – še posebej, če se poroči nekdo, ki je za naše plesno znanje zaslužen. Tako smo z bosmani presenetili predsednico

društva, Niko Rožanc in plesalca Roka Ivančiča. Oh, koliko ljubezni je bilo tega dne v zraku. Po številnih poletnih porokah so se kopjaši predstavili še na 50. Mednarodnem letnem folklornem karnevalu v Senju na Hrvaškem, kjer so imeli priložnost doživeti fašenk sredi avgusta. Pravijo, da so se imeli odlično!

Ljudske pevke so nastopile ob 100-letnici PGD Markovci, pevke ljudskih pesmi Kitice pa na 28. Lükarskem prazniku v Dornavi.

Po mnogo poletnih doživetjih člani Folklornega društva Anton-Jože Štrafela Markovci v novo sezono vstopamo polni zagona in pripravljeni na nove izzive. Že oktobra se odpravljamo na gostovanje v nemški Stuttgart – več o tem pa prihodnjič!

Lea Rožkar

Foto: Arhiv društva

Foto: Arhiv društva

VABILO

Vabimo vas na predavanje karizmatičnega patra, dr. Karla Gržana, ki bo v **PONEDELJEK 9. oktobra ob 17. uri** v župnijski dvorani.

Naslov predavanja:

KAKO SOBIVATI V SREČI, KLJUB DRUGAČNIM POGLEDOM NA OKOLJE.

Srčno vabljeni v čim večjem številu.

Župnijska Karitas in OORK

Vabljeni v naravo za krepitev duha in telesa

Pričenjamo z jesenskimi vadbami "dihamo z naravo"

Po poletnem premoru se Društvo šola zdravja vrača z vodenim sproščanjem v naravi, ki se imenuje »DIHAMO Z NARAVO«.

Gre za enourno brezplačno aktivnost na prostem, s katero krepijo telesno in duševno zdravje. Pri projektu se zavedajo, da sodobni človek vse težje pride do ob-

čutka miru v sebi. Posledica vse hitrejšega življenjskega tempa je vse bolj nemiren um, saj je živčni sistem podvržen nenehnim dražljajem. Tako so v enourno vadbo vključene tehnike umirjenega giba za razgibanost hrbtenice, dihalne vaje za zavestno poglobljanje diha, meditacija in tehnika t.i. tapkanja, ki še posebej blagodejno vpliva na živčni sistem. Skupek različnih tehnik sproščanja so sestavili z namenom, da bi posameznik lažje prišel do občutka umirjenosti, se zavedal sebe in svojih čustev, ter da bi mu osvojene tehnike prišle prav na vseh življenjskih področjih. Aktivnosti projekta »Dihamo z naravo« v letošnjem letu potekajo na 24 lokacijah po Sloveniji. Vadbe potekajo vse od marca do oktobra in so primerne za vse generacije. Po poletnem premoru bodo vadbe enkrat tedensko izvajali v septembru in oktobru, z ustrezno usposobljenimi vaditelji.

Vabimo vas, da se udeležite BREZPLAČNE tedenske vadbe Dihamo z naravo. V vaši bližini bo le-ta potekala v parku Ljudski vrt pri paviljonu (Ptuj), vsako sredo ob 17.30.

Več informacij se nahaja tudi na spletni strani: <https://solazdravja.com/category/dihamo-z-naravo/>. Lahko pa Društvo šola zdravja tudi pokličete na telefonsko številko 059 932 066, kjer vam bodo posredovali kontakte vadečih na izbrani lokaciji.

Veselimo se srečanja z vami v objemu narave!

Ana Pirih

Vadba poteka v objemu narave

Foto: Arhiv društva

Preventivna akcija Varno na poti v šolo 2023

Pred pričetkom šolskega leta je bilo v Občini Markovci kar nekaj aktivnosti za zagotovitev varnosti šolarjev ob začetku šolskega leta. Komisija sveta za preventivo je najprej pregledala vse šolske poti. Po ogledu in ugotovitvah smo podali predloge za izboljšanje prometne varnosti. Niso vse poti, ki smo jih pregledali, varne, predvsem na cesti Ptuj–Ormož in Spuhlja–Zavrč. Ti dve cesti sta prometno zelo obremenjeni, zato morajo biti previdni predvsem pešci, šolarji in

kolesarji. Predlagali smo tudi obnovitve talne signalizacije predvsem v okolici vrtca in šole. Nova Gasilska zveza občin Markovci-Cirkulane-Zavrč je organizirala tabor gasilske mladine. Na taboru je predavatelj Janez Strelec mladim tabornikom predaval, kako varno na poti v šolo. Povedal je, kako se morajo obnašati pri vožnji s kolesom, kako varno stopiti na avtobus in izstopiti iz avtobusa na končnih postajah, pozorni pa morajo biti tudi pešci, predvsem na prehodih za pešce.

Udeleženci preventivne akcije Varno na poti v šolo 2023

Foto: Martin Zamuda

Taborniki so z zanimanjem poslušali predavanje

Foto: Martin Zamuda

Dva dni pred pričetkom šole sta nas obiskali maskoti »Marko in Anja«. Maskoti in otroci z vzgojiteljicami vrtca Markovci so se varno sprehodili po označenih prehodih za pešce. Voznike so opozorili, da se bo pouk v šoli kmalu pričel, zato je potrebna večja pozornost v okolici šole in vrtca. V preventivni akciji je sodelovala tudi Policijska postaja Ptuj, otroci in vzgojiteljice vrtca Markovci, člani AMD Markovci, svet za preventivo in ravnatelj osnovne šole Markovci. Avto moto dru-

štvo Markovci pa ob začetku šolskega leta 10 dni varuje otroke ob prihodu v šolo. Vsem, ki so sodelovali v preventivni akciji, iskrena hvala. Vozniki in voznice, varne naj bodo vaše poti, kjerkoli že boste.

Srečno in varno vožnjo vam želi AMD Markovci.

Martin Zamuda

Nova generacija prvošolcev prvič prestopila šolski prag

1. september je za otroke dan poln upanja, veselja in tudi majhnih skrbi. Za 41 prvošolcev iz OŠ Markovci pa je bil ta dan še posebej zanimiv, saj so v spremstvu staršev prvič prestopili šolski prag.

Učence in starše je nagovoril gospod ravnatelj, Ivan Štrafela, in jim zaželel uspešen začetek šolske poti. Župan Občine

Markovci, gospod Milan Gabrovec, je prvošolcem in prvošolkam in njihovim staršem zaželel veliko uspeha in poguma ter jim za dobrodošlico podaril knjigo. Pridružil se je gospod policist, Marjan Vrbnjak, ki je starše in otroke seznanil o prometni varnosti na cesti, v avtomobilu in v okolici šole.

Nato smo učiteljice odpeljale učence v matične učilnice, starši pa so prisluhnili

še koristnim napotkom šolske pedagoginje. Skupaj smo pripravili čudežni napoj za pogum, za veselje in dobro voljo, ki bo našim prvošolčkom pomagal pri premagovanju strahu skozi vso šolsko leto. Na koncu našega druženja pa je za naše prvošolčke sledilo še posebno presenečenje. Posladkali so se s torto »POZDRAVLJENI PRVOŠOLCI«.

Našim prvošolcem želimo čim več

lepih in nepozabnih šolskih trenutkov. Največja želja vseh nas učiteljic pa je, da bi naši prvošolčki skozi leta šolanja na OŠ Markovci pridobili čim več uporabnega in trajnega znanja za življenje.

Učiteljice prvih razredov: Darja Milošič, Vesna Kovačec, Andrejka Forštnerič

Foto: Arhiv šole

1. a

Foto: Arhiv šole

1. b

NAGOVOR RAVNATELJA OB ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA

Gradimo prihodnost skupaj!

Dragi otroci, spoštovani starši, sodelavci in občani!

Naj bo novo šolsko leto priložnost za nove začetke, nove cilje in nove dosežke. Skupaj lahko ustvarimo okolje, v katerem bodo naši otroci rasli in se razvijali v izobražene, odgovorne in strpne posameznike, ki

Foto Arhiv šole

Učenci svoje znanje pridobivajo tudi na športnih in naravoslovnih dnevih

bodo prispevali k boljši prihodnosti naše skupnosti. Novo šolsko leto postavlja pred nas številne izzive, priložnosti in nepozabne trenutke. To je čas, ko se ponovno srečujemo, polni pričakovanj in zagona. Šola in vrtec sta prostor, kjer se znanje prenaša iz generacije v generacijo, kjer se oblikujejo prijateljstva, kjer rastemo in se razvijamo kot posamezniki, kjer se pripravljamo na svojo prihodnost, kjer se vsak dan oblikujejo poti, ki se nikoli ne končajo. Vodijo nas naprej, s popotnico znanja, ki nam ga uspe skupaj z otroki usvojiti. Naš osnovni cilj je ustvarjanje kakovostne šole in vrtca, ki poleg pridobivanja znanja prispevata tudi k oblikovanju otrokove osebnosti. Prispevek pri slednjem pa pomeni topel človeški odnos, sprejetost in varno okolje, v katerem se naši otroci pripravljajo za vstop v svet odraslih. To zahtevno nalogo lahko resnično dobro opravimo le ob dobrem sodelovanju vseh, ki smo vpeti v naše delo. Le če hodijo dom, šola, vrtec in celotno okolje z roko v roki, lahko pričakujemo pravi napredek in zelene rezultate.

V spoštljivih in strpnih medsebojnih odnosih in našem sodelovanju je ključ do prijetne in ustvarjalne klime. Prav ustvarjalna klima pa je pogoj za aktivno udejstvovanje – vse to pa prinaša veselje do dela, raziskovanja ter odkrivanja vedno novih znanj. S tem pa je tlakovana pot do uspeha. Z odkrivanjem in vzpodbujanjem tistega najboljšega v otrocih, učencih, vzgojiteljih in učiteljicah se tako pogumno podajmo na pot v novo šolsko leto in skupaj odkrivajmo vrednote in skrivnosti, ki nam jih prinaša naše skupno šolsko življenje.

Tudi sodelovanje z okolico je za nas izjemno pomembno. Želimo biti odprta in inkluzivna šola, ki je vključena v lokalno skupnost. Verjamemo, da lahko skupaj z okolico ustvarimo pozitiven vpliv na naše učence, ki bodo postali odgovorni državljani in soustvarjalci boljše prihodnosti.

Novo šolsko leto začnemo s 562 otroki, in sicer s 382 učenci v šoli in 180 otroki v vrtcu. V šolo smo

Foto Arhiv šole

Nagovor učencem in delavcem šole na prvi šolski dan

letos vpisali 41 prvošolcev, vrtec pa na novo obiskuje 40 otrok. Šolarji so razdeljeni v 18 oddelkov, ob tem pa delujejo še štirje oddelki podaljšanega bivanja in dva oddelka jutranjega varstva. V vrtcu so otroci razdeljeni v 10 oddelkov. Veseli smo takšnega števila otrok, saj je to odlična popotnica za razvoj našega kraja. Vrtec in šola vzgajata in izobražujeta otroke, ki bodo kot odrasli ljudje pomemben člen razvoja in napredka Občine Markovci.

*Ravnatelj:
mag. Ivan Štrafela*

MOJA PRIČAKOVANJA ZA DEVETI RAZRED

September je že tu in naši brezskrbni dnevi poletnih počitnic so mimo. Bilo je lepo, a je že čas, da z našo novo kulico začnemo pisati nadaljevanje naše zgodbe. Ker je to naše zadnje leto v osnovni šoli, se mi že zdaj zdi drugačno od prejšnjih. Nekako smo jaz in tudi moji sošolci vsi malo starejši in kam naprej ni več želja ali mogoče, ampak bo počasi čas za odločitev. Želim si, da bi se vsi skupaj razumeli in med sabo delili smeh in lepe trenutke in tako naredili tudi lepe spomine, dokler se junija ne poslovimo. Komaj čakam na naš zaključni izlet, valetu in malo manj na nacionalne preizkuse znanja. Upam, da bomo na valetu z našim nastopom presenetili starše, druge sorodnike in učitelje. Predvsem pa si želim pridobiti čim več novega znanja, saj na koncu je vsaka snov lahko uporabna in zanimiva. Potrudila si bom v redovalnico vpisati čim lepše ocene in zraven pričevala dobiti še kakšno priznanje.

Anja Kodrič, 9. b

NASVIDENJE POČITNICE, POZDRAVLJENA ŠOLA

Jej, 24. junij, prišle so počitnice!
Poslavljamo se od šole,
gremo pa na bolje.
S prijatelji se igramo
in skupaj čofotamo.

Ko pa pride prvi šolski dan,
vsi z veseljem skočimo v učiteljevo dlan.

Med poukom se učimo
in skupaj znanje pridobimo.
Domače naloge so mučne,
a vseeno zelo zanimive in poučne.

Aleksander Cigula, 6. b

ADIJO POČITNICE!

Od počitnic smo se poslovili
in v šolo se vrnili.
Zdaj v klopih sedimo
in pridno se učimo.
Hitro na avtobus drvimo,
da v šolo ne zamudimo.
Prišel je ta stresni čas,
kjer testi se vrstijo
in naloge v krogu se vrtijo.

Lea Horvat, 6. b

ČOKOLINO NAM OLAJŠA ŠOLSKE DNI

Med počitnicami je bilo lepo,
a zdaj postalo resno bo zelo.

S šestimi voski smo si frizuro uredili
in od živčnosti kozarec vode popili.

Na predmetno stopnjo smo prišli,
spet naprej za leto dni.

Deljenja nismo pozabili,
zato ker pridno smo vadili.

A nekaj ostane čez vsa leta,
ljubezen do domovine in čokolina,
četudi stopimo na mine.

Matija Tement, 6. b

ŠOLA JE DOBRA

Ko se šola začne,
se morje konča.
Ko se morje začne,
se šola konča.

Zabava mi kar po glavi nori,
kot letalo po zraku leti.
Potem spet pridem v šolo
in se mi v glavi vrti.

Kot mravlja delati bo treba trdno
in že se trudimo zelo.

Zaradi naloge se učiteljica jezi,
zato sem napisal to, kar mi vedno po glavi leti,
morje, morje, morje, šola!

Lan Fištravec, 6. b

AH, TA ŠOLA

Končno konec šole,
počitnice so tu!
Nič več domače naloge,
saj po rokah skačejo nam žoge.

Z veseljem spimo do enajstih,
ob sedmih se več ne budimo,
kasneje v bazen odhitimo.

Na morju fajn se imamo,
saj v vodi čofotamo.
Zvečer pa v mesto odhitimo
in se s palačinkami mastimo.

Prvi september je že spet tu,
torbe na rame in ku ku,
v šolo že hitro odhitimo,
da k pouku ne zamudimo.

Domov iz šole sem prišla
in vzdihnila: Ah, ta šola!

Naja Žnidarič, 6. b

KJE SI, PERESNICA?

Kakšna je ta prismoda,
kar brez torbe v šolo prihiti
in reče, da peresnica doma ni.
Joj, kam se je peresnica skrila,
pod hladilnik ali pod zmajeva krila?

Naja Marn, 6. r

NASVIDENJE POČITNICE

Na počitnicah je bilo lepo,
saj z družino smo plavali zelo.
Na morju smo uživali zelo,
saj v vodi je bilo toplo.

Nato zabava je odšla,
že je resna stvar prišla.
Od počitnic smo se poslovili,
se v šolske klopi vrnili.

Zdaj že sedmi razred smo,
saj počitnic konec je bilo.
V šolo smo prišli
in se veselili vsi.

Amalija Strelec, 7. b

ŠOLA IN POČITNICE

Med počitnicami sem se imela lepo,
saj te šole ni bilo.
Malo na morje smo odšli,
da bi se zabavali.

Ko domov smo prišli,
še malo na Madžarskem smo bili.
Potem pa je napočil čas,
da se vrnemo v domačo vas.

Nato od počitnic sem se poslovila
in v šolo se vrnila.
V šoli nam je spet lepo,
ker se s prijatelji družimo.

Zarja Forštnerič, 7. b

PRVI ŠOLSKI DAN

Od počitnic smo se poslovili
in v šolo se vrnili.
Prvi šolski dan dobili urnik smo
in eno liziko.

Delovne zvezke smo kupili
in si vse lepo ovili.
Ko v šolo smo prišli,
smo najprej urnik pogledali.

Pri angleščini pogovarjali smo se,
kaj v šolskem letu bomo delali vse.
Pri slovenščini zvezke urejali smo,
da slovnica lepo urejena bo.

Marija Vrtačnik, 7. b

KONEC ŠOLE

Konec šole je napočil,
oče nam izlet je priporočil.
Že so obiski prihiteli,
da bi se skupaj fajn imeli.

Nato pa že na morje,
kjer pojavijo se burje.
Zvečer na palačinke oddrvimo,
nato pa že v stanovanju spimo.

Potem pa spet v domači kraj,
kjer pa je največji raj.
Že za tabor napočil je čas,
ko petje spet vabi nas.

Pa pride rojstni dan,
tam zabava ni zaman.
Samo še par dni,
počitnic konec je, en, dva tri.

Nuša Podpečan, 7. b

MED POČITNICAMI NAOBKROG

Med počitnicami bilo je lepo,
ko v Italijo se odpeljali smo.
Tam bilo je suho in vroče,
v Sloveniji pa mokro biti hoče.

Na morju smo v Izoli bili
in v Simonov zaliv se kopat šli.
Zadnji dan domov odšli smo,
ker v Piranu čas za sprehod bo.

K nam domov so sorodniki prišli prespat,
skupaj šli po Dravi smo veslat.
Tam smo ostali skoraj ves dan,
zvečer pa vsak od nas je bil zaspan.

Glasbenega tabora sem se udeležil
in štiri dni tam bil.
Vsak dan veliko smo peli
in na koncu koncert imeli.

Čez nekaj dni se šola je začela,
in vedel sem, sedaj bo več dela.
V mojih možganih je spet vse zagreto,
dobro sem začel novo šolsko leto.

Jure Vrtačnik, 7. b

ADIJO POČITNICE, POZDRAVLJENA ŠOLA

Konec junija so se začele počitnice. Zelo sem se jih razveselila. Morje pa je čakalo na drugi strani, v začetku avgusta. Letos smo bili na otoku Korčula, v zalivu Zavalatica.

Zbudila sem se ob polnoči in pomagala pakirati. Nato smo se odpravili na pot. Ko smo se peljali, sem za dve uri zaspala. Starši so me zbudili, ko smo morali iti na trajekt. Peljali smo se do apartmaja, se razpakirali. Kasneje sta prišla tudi gorenjska babi in dedi. Skupaj smo nato odšli pogledat plažo. Zvečer smo bili vsi utrujeni in zaspani. Dnevi so hitro minevali in končal se je naš užitek na morju. Nekaj dni kasneje me je sošolec Tilen povabil na kopanje in druženje. Prišli so tudi sošolci Luka, Matic in Marija. Tisti dan smo se imeli zelo lepo. Potem pa je na vrata potrkal glasbeni tabor. Na taboru smo se vse dni zabavali, ter tudi veliko peli in se pripravljali na zaključni koncert. Na koncert je prišlo veliko ljudi in uspešno smo ga izpeljali. Čez nekaj dni smo se odpravili na Gorenjsko. Praznovali smo upokojitev mojega dedija v lovski koči na Jamniku. Po končanem praznovanju sva s sestrično Ines pogledali film. Po filmu sva se odpravili spat. Naslednje jutro, po končanem zajtrku, smo se odpravili po gobe v Ribogojnico, kjer smo nabrali kar nekaj gob. Po končanem kosilu smo se odpravili proti domu. Dobila sem tudi novo muco z imenom Blacky.

Po vseh teh pestrih in lepih dogodkih je prišlo novo jutro in odpravila sem se v šolo. Sedaj se pridno učim in družim s sošolci.

Klara Papler, 6.a

GLASBENI TABOR

Med poletnimi počitnicami sem se udeležila glasbenega tabora v Markovcih. Tabor se je odvijal na župnijskem dvorišču od 20. do 25. avgusta. Vodil ga je Gregor Zmazek in animatorji OPZ Zvonček. Udeležili smo se ga člani OPZ Zvonček in ostali učenci OŠ Markovci, tema tabora je bila GLASBA NA PLATNU.

Tabor se je začel 20. avgusta v nedeljo. Na tabor sta me pripeljala sestra in ata. Najprej smo se nastanili v veroučnih učilnicah. Po nastanitvi smo imeli spoznavni večer ter se nato odpravili spat. Naslednje jutro so sledile redne pevске vaje vse do srede, med pavzami pa smo se zabavali in družili. Sledila je sredo. Sreda je bila zelo naporna, saj je bil naslednji dan koncert. Zvečer smo se sprostili s filmom Moana. Zjutraj smo se zbudili

živčni in nestrpni. Imeli smo vaje ter dve generalki. Po generalki je sledila malica ter pripravljanje na koncert. Nato so se začeli zbirati starši, dedki, babice, tete, strici in prijatelji ... Koncert smo uspešno izpeljali. Koncerta pa ne bi mogli uspešno zaključiti brez žurke. Spat smo se odpravili ob pol treh. Naslednje jutro je sledilo pakiranje, zajtrk in odhod domov. Tabor je bil moj najboljši dogodek med poletnimi počitnicami.

Hana Cajnko, 6.a

NAJINE POČITNICE

Najine počitnice bile so res fine,
čeprav na morju nisva videli plime.
Malo na morje, malo v toplice,
doma je najlepše brati vice.

Vsi smo že komaj čakali na šolo,
na odmore, joooj že imam nočne more.
Zdaj smo »deveti« glavni na šoli,
potiho se med urami sladkamo z bonboni.
Sedaj pa počil je lonec
in najine pesmice je konec.

Glorija Horvat, 9.a in Kaja Krajnc, 9.b

MORJE IN ZABAVA

V soboto zjutraj smo se zbudili in šli na morje. Pot je bila zelo dolga in zabavna. Vozili smo se celih 8 ur! Noro, kaj ne?

In kočno! Skozi okno avta se je videlo morje! Po zabavni in izčrpani poti smo prišli do našega velikega apartmaja. Ko smo vstopili v apartma, smo se razpakirali, se najedli in odpočili. Potem smo šli na plažo. Morje je bilo prelepo, veter mi je kuštral lase. Bil je čas za kopanje. Voda je bila topla in čista. Seveda, skoraj sem vam pozabil povedati, da sem našel na tone školjk. Ko je minil lep dan in je prišel večer, smo šli na večerjo, ki je bila odlična. Bilo je prečudovito jutro, tisti dan sem se vozil na supu z mojo sestrico Julijo in našla sva morskoro zvezdo. Na morju sem bil zelo dolgo.

Ko smo prišli z morja, sem se skoraj vsak dan kopal v našem bazenu in družil s svojim prijateljem Tilnom. In tako so minile moje počitnice.

Matic Zebec, 6.a

ADIJO POČITNICE, POZDRAVLJENA ŠOLA

Bil je lep dan in z družino smo se odločili, da gremo na izlet. Šli smo na slapove reke Krke.

Poklicali smo prijatelje in se skupaj hitro odpravili na pot. Na pol poti smo se ustavili, saj smo bili vsi lačni in žejni. Ko smo popili vodo in pojedli sendviče, smo se odpravili naprej na našo pot. Ko smo prispeli, smo si hitro kupili karte in odšli na ladjo. Nato smo hitro izstopili z ladje in šli raziskovat. Slapovi so bili čudoviti in voda je bila tako čista, da smo lahko videli vsako podrobnost čudovite reke Krke. Po ogledu nas je ladja odpeljala nazaj do plovila, v katerem smo še nekaj spili in počasi odšli domov. To je bil moj najljubši družinski izlet.

Maja Gašperič, 6.a

MOJE POLETNE POČITNICE

Moje poletne počitnice so bile popolnoma drugačne od lanskih, predlanskih ali pa katerih koli počitnic do zdaj.

Vse skupaj se je začelo 24. junija, ko sem se komaj začela zavedati, kaj vse me čaka. Že takoj naslednji dan sem šla na počitnice v Šentilj, bilo je zelo zanimivo in posebno. Nato je prišel že težko pričakovani dan, 1. julij, ko sem odšla na morje z babico in dedkom. Čeravno mi prvi dan in 6-urna vožnja nista bila najbolj všeč, se je kar izplačalo. Plaža je bila kamnita, v vodi je bilo na milijone morskih ježkov, a mi je bilo popolnoma vseeno, saj sem našla kar dobre prijatelje in priznam, da je teh sedem dni minilo prehitro. Saj vem, da si morda kdo zdaj misli, da nisem počela nič druga kot bila na plaži in lenarila v hotelu. Ne! Raje ne bom začela govoriti, kaj vse sem počela, ker bi lahko naštevala v neskončnost. Če priznam, je bila tudi pot nazaj kar lepa

in zanimiva, saj sem skoraj vso pot imela prečudovit razgled in bilo je neverjetno.

No če dobro pomislim so se tu komaj prav začele počitnice, saj sem se 12. 7. s starši odpravila v Egipt. Tisti dan je bil zame najbolj razburljiv, nepričakovan in stresen dan v mojem življenju. Ko smo prispeli na letališče Ljubljana, me je bilo malo strah, ampak moram priznati, da je bil let kar miren in še lep razgled sem imela, skratka: bilo je fantastično. Kljub temu da je bila ura 22., smo se odločili, da si po triinpolurnem sedenju na letalu privoščimo kratek sprehod po mestu Hurgada. Moram priznati, da je tam zelo lepo, čeprav so ljudje malce drugačni od nas, saj so bili razporejeni za pogovor z vsemi, ki jih vidijo.

Res ni bilo presenetljivo, da sem našla toliko dobrih prijateljev, čeprav se je bilo z njimi težko sporazumevati, saj so redki po ulicah govorili angleško, morda me je malce presenetilo dejstvo, da je tam toliko dobrih ljudi. Drugi dan smo se takoj po zajtrku odpravili na plažo, ki ni bila najbolj urejena, ampak koralni grebeni tik ob obali pa so izgledali dosti lepše kot tisti, ki sem jih prej gledala po internetu. Bilo je tudi veliko vrst rib od majhnih, velikih, strupenih in tako dalje. Ker pa smo ugotovili, da se v morju lahko kopamo samo od 10. do 17. smo tudi preživeli nekaj časa v bazenih hotela, to pa zato, ker se v morju kopaš na lastno odgovornost, saj je velika verjetnost morskih psov. Če si kdo mogoče misli, da je Egipt tako nedolžen in da se tam samo uživa, se pošteno moti. Tam je lahko vročina neznosna. Ko smo se s starši odpravili v pušča-vo, je bilo v senci 48 stopinj Celzija, a kljub temu nismo zavrnili razburljive vožnje s štirikolesniki in obiska beduinske vasi, kjer so nam pokazali veliko čudnih in zanimivih stvari, ki jih ne bom nikoli pozabila. In seveda ne smem pozabiti na jezdenje kamel. To je preprosto neverjetno in seveda dosti višje kot pa da bi jezdit konja. V spominu mi bo tudi ostal staroegipčanski muzej, ki smo ga obiskali. Moram priznati, da sem se od tam veliko naučila in videla sem celo prave mumije in še veliko drugih zanimivih stvari. In ko si v Kairu oziroma v glavnem mestu Egipta, moraš nujno obiskati piramide in tudi svingo, in iti na vožnjo po reki Nil. Ko smo bili v Kairu, smo obiskali tudi največjo mošejo v Kairu. Mošeja pa je neke vrste cerkev ali bolj podrobno povedano muslimanska cerkev, ki pa se zelo razlikuje od naše krščanske cerkve. Ko smo bili v Kairu, smo tudi obiskali parfumerijo, saj v Egiptu nimajo enakih parfumov kot mi, temveč imajo nekakšna olja. Za konec našega popotovanja po Egiptu smo se z ladjo odpeljali na otoček imenovan Utopija. Bilo je zelo zabavno. Na otoku smo se tudi kopali in imeli kosilo. Na koncu dneva pa je bil pena party in dobra glasba. To je bilo najboljših 14 dni mojega življenja.

Avgust pa je bil malce bolj sproščujoč, saj sem teh 31 dni preživela s prijatelji in družino. Kaj hočeš boljšega kot sanjske počitnice v Afriki in druženje s prijatelji?

To so res bile najboljše poletne počitnice do zdaj in z veseljem bi jih še velikokrat ponovila.

Neja Polanec, 8.a

MOJE POLETNE POČITNICE

Moje počitnice so bile zakon. Prvi vikend počitnic sva z mamico odšli sami na morje. Veliko sva se kopali in se zelo zabavali. Ko sva po štirih dneh prišli domov, stajaju doma čakala ati in starejša sestra Lana. S sestrico sva se veliko igrali. Za en teden sva šle tudi na počitnice k babici v Videm pri Ptuj. Zadnji teden v juliju smo se mami, sestra in jaz odločile, da gremo na morje kar za 14 dni v Barbarigo, na polotok Istra. Bilo je zelo vroče in zabavno. Prvi teden smo preživele same, nato so se nam za vikend pridružili še družinski prijatelji, ati in starejša sestra Šana s fantom Aljažem in prijatelji. Po 14. dnevih smo se odpravili domov. V avgustu se je moja družina s prijatelji odpravila na čolnarjenje po reki Kolpi. Tam smo bili tri dni. Drugi dan smo se že zjutraj odpravili na čolne in se 4 ure vozili po reki Kolpi. S prijatelji smo se metali v vodo in plavali v neopren jopičih. Za konec počitnic sem šla prespat k bratranču Venu na Ptuj. Tako so se moje počitnice končale. Bile so zabavne, ampak prekratke :)

Živa Zagoršek, 4.a

Sodelovanje PGD Nova vas pri Markovcih ob letošnjih poplavah

V petek, 4. 8. 2023, se je v jutranjih urah oglasila sirena, ki je naznanjala nevarnost visokega vodostaja reke Drave. Člani našega društva smo se takoj aktivirali in pričeli z ukrepi, ki bi našim vaščanom pomagali preprečiti škodo ob razlitju reke Drave.

Ogroženih je bilo 12 stanovanjskih hiš, en poslovni prostor ter naš gasilski dom. Civilna zaščita nam je priskrbela vreče in pesek, ki smo ga s skupnimi močmi naložili v vreče in ga razdelili med ogrožene vaščane. Povsod, kjer je obstajala velika verjetnost, da bo voda vdrla v objekt, smo s folijo in vrečami

zaščitili vrata. Poleg prostovoljnih gasilcev so pri polnjenju vreč pomagali tudi drugi vaščani, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja v naši vasi. V veliko pomoč so bili tudi člani PGD Markovci, ki so vse dni, ko je reka Drava grozila, da se bo razlila, nesebično pomagali. Na pomoč so nam priskočili tudi kmetje s svojimi traktorji, prikolicami in nakladači. Ravno letos mineva 100 let, odkar se je ustanovilo gasilsko društvo, ki je bilo skupno prebivalcem Nove vasi in Markovcev. In po 100 letih smo gasilci domačega društva z gasilci iz PGD Markovci 4 dni znova skupaj delovali kot eno. Ker pa smo kljub stanju na našem terenu spre-

Foto: Arhiv društva

Prostovoljci iz Nove vasi v Črni na Koroškem

Foto: Arhiv društva

Na pomoč gasilcem so priskočili tudi nekateri vaščani

mljali dogajanje drugod po Sloveniji, smo se odločili, da se 14. 8. 2023, ko je bil v Sloveniji razglašen dan solidarnosti, odpravimo na Koroško, kjer bomo pomagali tistim, ki so utrpeli resnično škodo. Tako smo se s sedemnajstimi operativnimi člani v zgodnjih jutranjih urah odpravili na pot. Ko smo prispeli na Koroško, so nas napotili v podjetje TAB, kjer izdelujejo akumulatorje. Potrebno je bilo počistiti skladiščne prostore ter proizvodne prostore. Razdelili smo se v dve skupini, eni so poprijeli za lopate in pomagali pri čiščenju naplavin iz skladišča, druga polovica pa je bila napotena v proizvodni del, kjer smo pomagali pri pranju strojev in prostora. Ob koncu

dneva smo bili zelo zadovoljni, saj nam je skupaj z zaposlenimi uspelo iz skladiščnih prostorov odpeljati vsaj nekaj naplavine. Vsekakor pa bo potrebnih še precej dni, da bodo v podjetju lahko ponovno zagnali proizvodnjo. Ob vsem tem bi se gasilci PGD Nova vas pri Markovcih res iz srca radi zahvalili vsem, ki ste nam kakor koli priskočili na pomoč. Hvala tudi vsem tistim, ki ste poskrbeli, da ob intervenciji v domači vasi ter ob pomoči na Koroški nismo bili ne lačni in ne žejni. Hvala tudi vsem tistim, ki ste donirali kakršnokoli orodje ali zaščitno opremo, ki smo jo vzeli s seboj v Črno.

Alenka Petrovič

Izlet PGD Nova vas pri Markovcih

Letošnje leto je bilo, kar se tiče delovanja našega društva, zelo pestro. Člani društva smo morali vložiti kar precej truda in časa v organizacijo praznovanja 100-letnice našega društva. Kasneje smo bili zelo aktivni pri zaščiti in reševanju premoženja naših vaščanov, ko je reka Drava prestopila bregove in ogrožala stanovanjske objekte v naši vasi. Ker pa gasilci vedno nesebično pomagamo prizadetim ob kakršnih koli nesrečah, smo na pomoč priskočili tudi prebivalcem Črne na Koroškem.

V zahvalo vsem članom za požrtvovalno delo v društvu smo organizirali tudi dan druženja. Tako smo se v soboto, 9. 9. 2023, v jutranjih urah podali na izlet po naši prelepi Sloveniji. Pot nas je najprej vodila v Gasilsko brigado Ljubljana, kjer so nam tamkajšnji zaposleni pripravili predstavitev društva. Z veseljem so nam pokazali tudi njihov vozni park, kateri je bil še posebej zanimiv za naše najmlajše udeležence, saj so lahko sedli za volan »velikega gasilskega avta«.

Nato so nas sprejeli člani našega prijateljskega društva PGD Nova vas Na Blokah, kjer je njihov član tudi nekda-

nji prebivalec naše vasi. Tudi tukaj smo bili deležni lepega sprejema in prijetne predstavitve društva.

Pot smo nadaljevali v Križno jamo. Tudi to je bila prav posebna izkušnja za vse udeležence, saj je ogled jame trajal približno eno uro, vsa razsvetljava, ki nam je bila na voljo, pa so bile samo žepne baterije. Jama namreč nima javne razsvetljave in je v popolni temi. Vodiči so nas z gumijastimi čolni popeljali tudi po jezeru na dnu jame in nam pokazali »najmanj obiskano plažo« v Sloveniji.

Sledil je krajši postanek ob Bloškem jezeru, kjer so najpogumnejši zaplavali v hladni vodi, ostali pa smo na obrežju spili kavico in se sprehodili okrog jezera.

Praden smo krenili proti domu, smo se na povabilo nekdanjega člana našega društva, sedaj člana PGD Nova vas na Blokah, ustavili še pri njem. Skupaj z ženo sta poskrbela, da na pot nismo krenili žejni, obenem smo poskrbeli še za naše želodčke, da smo se polni lepih vtisov lahko v poznih večernih urah vrnili v našo domačo vas.

Alenka Petrovič

Foto: Arhiv društva

Naj gasilec

»Na Ptuj.info so iskali tistega posameznika, gasilca ali gasilko, ki svoje poslanstvo posebej izstopajoče opravlja s srcem in dušo.«

Tudi v našem društvu smo zasledili, da na prej omenjenem portalu poteka glasovanje za naj gasilca, zato smo kot kandidata za ta naziv enoglasno predlagali našega poveljnika tov. Reneja Kekca. Vsako društvo deluje kot skupina, saj kot posameznik v takem društvu ne moreš storiti nič. Timsko delo pa ne more uspešno delovati, če ni nekoga, ki bi to skupino vodil, usmerjal in skrbel, da vse poteka tako kot mora in da vsak svoje delo opravlja tako, da ne ogroža sebe ali drugih članov te ekipe. In naš poveljnik je točno tak vodja. Skrbi, da je vsaka intervencija dobro organizirana in da se z intervencije vsi tudi varno vrnemo.

Zato smo bili zelo veseli in ponosni, ko smo v ponedeljek, 11. 9. 2023, na portalu Ptuj.info zasledili sporočilo: »Z izjemnim številom oddanih glasov pa ste i zbrali. Največ glasov, 29 odstotkov, si je prislužil **Rene Kekec** iz Prostovoljnega gasilskega društva Nova vas pri Markovcih.« To je samo še en dokaz več, da v našem društvu delujemo resnično kot pravi tim.

Iskrena hvala vsakemu za oddani glas, saj je vsak glas štel k osvojitvi tega laskavega naslova. Rene, tebi pa iskrene čestitke še enkrat in upamo, da nas še naprej vodiš tako, kot si nas do sedaj.

Alenka Petrovič

Foto: Arhiv društva

Naj gasilec je postal Rene Kekec

Gasilski tabor v Novi vasi

V PGD Nova vas pri Markovcih tudi po 100-letnici ostajamo aktivni. Mentorji pionirske in mladinske desetine smo za vaško mladino pripravili gasilski tabor. Tabor je trajal od 29.–30. avgusta, udeležilo pa se ga je 23 otrok. Ta dva dneva sta bila prežeta z druženjem, smehom, pa tudi s poučnimi dejavnostmi. Otrokom smo predstavili domača vozila in opremo, pridružil pa se nam je tudi gasilec iz PGD Markovci in predstavil njihov GVC 1. Otroci so preizkusili gašenje z raz-

ličnimi ročniki, penilom in naprtnjačo. S skupnimi močmi smo sestavili tudi sesalni vod in preizkusili motorno črpalko. Poleg vseh poučnih dejavnosti pa smo se seveda tudi zabavali na napihljivih igralih, igrali družabne igre, si ogledali film in se podali na večerni pohod s svetilkami. Otroci so bili nad taborom zelo navdušeni in se že veselijo naslednjega.

Gašper Vrtačnik

Foto: Klemen Horvat

Gasilski tabor

V torek, 28. avgusta, smo imeli gasilski tabor. Tam so nas pričakali mentorji. Imeli smo napihljivi grad in ogled gasilskih avtomobilov. Gasilci iz Markovcev so nam predstavili njihov najnovejši avto, ki ima hitro napadalno cev. S to cevjo smo škropili z vodo. Ta avto ima tudi peno, s katero smo škropili. Nato smo si ogledali še naš stari gasilski avto in novi, ki ima zraven prikolico. V garaži gasilskega doma smo si lahko naredili staro čelado in poskusili tudi novo. Lahko smo si naredili tudi čelado za na streho.

Zvečer nam je moj ati pripravil večerjo, mentorji pa so nam pomagali postreči. Po večerji smo šli še na na-

pihljivi grad. Na njem so se igrali tudi mentorji. Bilo je zabavno, ker smo imeli disko. Pred spanjem smo imeli kino, nato pa smo kar zaspali v dvorani v spalnih vrečah.

Naslednje jutro sva se s sestro zbudila prva. Za budnico je igrala pesem Na Golici. Umili smo si zobe in imeli zajtrk. Dopoldan smo šli ven in mentorji so nam pripravili gasilski poligon. Po končani igri smo škropili s cevmi in nahrbtniki, ki so jih gasilci dobili na Krasu.

Nato smo se igrali družabne igre in naredili velik šotor iz blazin. Po kosilu so po nas prišli starši. Bilo je super in želim si, da bi tabor imeli vsako leto.

Izak Šilak, 3. a

Foto: Arhiv društva

Servis gospodinjskih aparatov, elektronskih naprav in TV/LCD

Ljubo Jurič s.p.

Borovci 56b

2281 Markovci

Tel.: 041-631-571

KOLOFON

List iz Markovcev je glasilo Občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor:

Marinka Bezjak Kolenko, Doroteja Kostanjevec, Tamara Pilinger Korošec, Nina Prelog, Ines Strelec, Darko Štrafela, Špela Vrtačnik

Odgovorni urednik: Matjaž Mlinarič

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec

Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci Telefon: 02 788 88 80

Spletni naslov: www.markovci.si, www.facebook.com/ObcinaMarkovci/

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko je petek,

1. december 2023.

Luka Majcen, državni prvak iz finančne pismenosti

V mesecu juniju je v reviji Jana bil objavljen intervju z našim občanom, Zabovčanom, Luko Majcnom, ki je postal državni prvak iz finančne pismenosti. Z dovoljenjem avtorice in uredništva revije Jana v celoti objavljamo pogovor z njim, ki ga je opravila novinarka Marija Šelek.

Denar zanima vsakogar, mar ne?

Največ znanja o osebnih finančah je med 56 mladimi iz 20 šol prikazala tričlanska ekipa ptujskega šolskega centra, šole za kmetijstvo, turizem in ekonomijo. Še posebej pa je zablestel – in postal državni prvak – Luka Majcen, ki o finančah ve več kot marsikdo izmed nas. Kaj moramo vedeti, da se bomo z denarjem malo bolj znašli ali ga celo oplemenitili, kar se nam zdi domala znanstvena fantastika? Je mogoče s privarčevanjem tisočakom sploh kaj narediti? Vse to smo vprašali 17-letnega dijaka iz Markovcev.

Ekonomija ga zelo zanima, pravi, da je denar zelo pomemben in da se je treba naučiti, kako deluje. Ker ga je predmet finančno poslovanje tako pritegnil, se je na pobudo učiteljice vanj tudi poglobil in pripravljaj na tekmovanje.

Sleherniki smo praviloma slabo finančno pismeni. Kaj bi morali vedeti oziroma znati vsi?

Predvsem bi se morali bolj podučiti o davkih, saj jih vsi plačujemo, prav tako pa moramo poznati delovanje bank: kakšne so obrestne mere, kakšne vrste posojil poznamo, kakšno vlogo ima državna banka, kaj pomeni inflacija. Vsakemu bi torej moralo biti jasno, da če vložimo denar na banko in ga tam pustimo, nam ga inflacija tako rekoč »pobere« in ga dejansko izgubljam. Vemo pa, da ima večina Slovencev naložbe prav v bankah, drugam ne vlagajo preveč. Zato bi bilo pametno razmisliti, da bi vložili denar v delnice ali pa sklade, saj gre za precej varne naložbe. Pri posojilih je treba paziti na obrestno mero, saj je realna lahko drugačna od zapisane. Če vzamete posojilo za neki znesek in si izberete daljši rok odplačevanja, boste na koncu plačali več, saj boste imeli višje obresti. Treba je paziti tudi na valute: vedno vzemite posojilo v svoji valuti, torej v tisti, v kateri prejimate plačo. Če bi vzeli kredit, na primer, v dolarjih, se lahko pozneje v primerjavi z evrom zviša in boste plačevali višji obrok. To so pomembne osnove, ki bi jih moral poznati vsak.

Še posebej mladi niso finančno pismeni in bi bilo dobro, da bi jim osnove razložili že v osnovni šoli (z eno uro osnov ekonomije na teden): od kod plača, kaj pomeni bruto in neto, kako država dobi denar, kako in s katerimi državami trgujemo največ. Pa tudi o pomembnosti zavarovanj. Zavarovalnice kot zasebna podjetja želijo zaslužiti denar in bodo skušale od strank dobiti čim več ter nato čim manj izplačati. To se mi ne zdi dobro, saj bi morala zavarovalnica delovati v korist uporabnika. Je pa vsaj minimalno osnovno zavarovanje vseeno smiselno – za avto, hišo in za primer invalidnosti, da si ob nesreči lahko vsaj malo pomagaš.

Luka Majcen

Foto: Osebni arhiv

Vas v družini že kaj prosijo za kakšen finančni nasvet?

Ne ravno. Mislim pa sam investirati tisto, kar sem si privarčeval, prav tako se z investicijami spogledujeta mama in brat – mama je že nekaj vložila, pa se ni izšlo ravno po pričakovanjih. V družini se o finančah pogovarjamo, mene zanimajo že od 12. leta, ker sem se na spletu srečal z aplikacijo, preko katere lahko vlagam, in se o tem poučil. Ampak za takšno trgovanje moraš biti star 18 let, da lahko odpreš račun. Lahko pa si pred tem narediš virtualni profil, v katerem imaš na razpolago določeno vsoto, recimo 5.000 evrov, in lahko testiraš ter se preizkusiš v raznovrstnih naložbah, ki obstajajo.

Kaj bi svetovali nekemu, ki ima 2.000, 3.000 evrov ali pa zgolj tisočaka? Ali lahko s tako vsoto sploh kaj naredimo?

Lahko, seveda. Tudi sam bom vložil tisočaka. Prvo pravilo je, da naj ljudje investirajo samo toliko, kolikor so pripravljeni izgubiti. Najdonosnejše so verjetno delnice, le da se je v zadnjih letih to zaradi korone malo spremenilo. Vseeno pa se ti na leto vsaj 12-odstotno obrestujejo. Vzajemni skladi so manj donosna, a zato varnejša možnost, saj za vas investirajo profesionalci. Za začetek pa se je treba založiti z informacijami: če nimamo pojma, se za investiranje ne zanimamo, pa to vseeno storimo, je to precej neumno početje. Najprej se informiraj, potem investiraj.

Kaj menite o našem finančnem svetu, trenutno spremljamo ameriško zadolževanje, čakamo, kaj se bo zgodilo ...

Amerika ima sedaj že 45 trilijonov dolga, kar je izredno nepredvidljivo, ampak finančni sistem bo tak ostal tako dolgo, dokler bodo ljudje še zaupali denarju. Pred tem je veljal zlati standard, denar je bil povezan z zlatom, danes pa je denar vreden toliko, kolikor ljudje mislijo, da je. Največji problem v današnjem finančnem sistemu, v ZDA še toliko bolj, je, da ima tako malo ljudi (en odstotek) večino denarja. Inflacija je problem, saj ostajajo plače enake, cene hrane pa gredo v nebo. Amerika je najmočnejše gospodarstvo na svetu in zelo povezano z Evropo, zato bi ameriški kolaps pomenil katastrofo za vse. A menim, da se to ne bo zgodilo. Bodo pa morali s tako velikim dolgom v naslednjih desetih letih gotovo nekaj storiti. Za zdaj ni velike bojazni, da bi se zgodilo kaj usodnega.

Pogosto se sprašujem o smiselnosti borz in celo o njihovem vplivu. Zdi se mi nekaj, kar človeštvu prej škodi kot koristi (bogatenje s špekulacijami ...). Se popolnoma motim?

Borza na splošno se tudi meni zdi malce čudna. Dobra pa je ideja, da vlagatelji pomagajo zagonskim podjetjem, ki potrebujejo denar, saj tako spodbujamo inovacije, te pa spreminjajo svet. Ampak večinoma se to ne zgodi, večina denarja je v velikih podjetjih, kot so Apple, Microsoft, tako da sama borza ne dela dobro, ampak temelji na špekulacijah. Pri podjetjih vidim kot najpomembnejše delavce, ki ustvarjajo, gradijo podjetje, ne pa tistih, ki imajo samo del podjetja. Kot ideja je borza zanimiva, ampak je v tem tudi nekaj slabega.

Kako si zamišljate svojo prihodnost in kaj vas sicer v življenju še zanima?

Nisem povsem prepričan, a verjetno bom nadaljeval z ekonomijo – ali bom računovodja ali upravljal investicijskih skladov. To me zanima, denar tako vsakega zanima, kajne? Računovodstvo pa zato, ker sem dober v matematiki ter uživam v računanju in številkah. Moj največji hobi pa je verjetno zgodovina. Najbolj me pritegnejo Rimska republika in viktorijanska doba, industrijska doba – revolucionarna obdobja. Zgodovina nam pomaga razumeti, zakaj živimo v takšnem svetu in kako bi ga lahko izboljšali. Čas rad preživljam s knjigami, veliko sem prebral tudi zanimivih filozofskih del, kot so Mark Avrelij, Platonova Republika, Machiaveli. S knjigami sem obdan že od malega, začel sem brati, ker še nisem imel telefona in računalnika, da bi me odvrlekla stran. Moj prvi telefon pa ni bil pametni, ampak je služil samo za klicanje, tako da so bile knjige moja zabava.

Marija Šelek, revija Jana

**POLIRANJE VOZIL
OBNOVA ŽAROMETOV
PRIPRAVA VOZIL ZA PRODAJO
ZAŠČITA LAKA**

**Avtonega FINESA
Bukovci**

**GLOBINSKO
ČIŠČENJE VOZIL,
SEDEŽNIH GARNITUR
IN TALNIH OBLOG**

**DEJAN OROVIČ S.P.
040 33 88 10**

Karibi - novi dom naše občanke

V duhu navdihujočih zgodb naših občanov, ki so šli v daljni svet, vam tokrat v intervjuju predstavljamo našo občanko, Jasmino Mujanovič iz Nove vasi pri Markovcih, ter njene nepozabne pustolovščine in dragocene nasvete o tem, kako potovanja lahko obogatijo in spremenijo naša življenja.

Drži namreč dejstvo, da je potovanje ena najbolj nagradujočih življenjskih izkušenj, ki širi um, odpira srce in življenje napolni z zgodbami. Potovanja so lahko različna: potujemo za krajši čas, blizu ali daleč, z letalom ali peš, skoraj vedno ali nikoli. Potovati pomeni širiti obzorja, spoznavati svet in njegove različne kulture in ljudi. Gradi našo osebnost in nam odpira pogled v prihodnost. Nekateri se odločijo, da to postane nekaj, kar jih definira, strast, ki jih vodi in pripelje do kraja, kjer želijo tudi ostati. Ena izmed slednjih je tudi naša občanka Jasmina, naša Novovaščanka, ki trenutno živi in dela v Mehiki, natančneje v mestu Mahahual, kjer si z izbrancem, Izraelcem, Avivom, prav tam ustvarjata temelje za življenje v bodoče.

Jasmina, pred časom bi ti lahko rekli tudi solopopotnica, kako bi se predstavila ljudem, ki te še ne poznajo?

V svojih očeh vidim sebe, kot eno tako staro dušo, ki se ji je bilo težko sprijazniti z življenjem v Markovcih, ki ga živi večina. Pa s tem ne mislim, da je s tem načinom življenja kaj narobe, ampak mene je vedno vleklo nekam, sama nisem vedela kam, dokler nisem začela raziskovati sveta. Dejstvo je, da rada potujem, odkrivam nove stvari, nove kulture, novo sebe. Obožujem umetnost, rada slikam, berem, pa še bi lahko naštevala. Odkrivanje neznanega v meni prebujata nekaj, kar je težko ubesediti, vsekakor pa prispeva k mojemu življenju veliko širino kot tudi globino. Sem srečna, da sem, kdo sem, da imam možnost raziskovati tako svet kot tudi sebe v njem.

Pred selitvijo v Mehiko si obiskala že kar nekaj delčkov našega sveta. Kje natančneje si že vse potovala?

Maroko, Španija, Portugalska, Šrilanka, Maldivi, Jordanija, Izrael, Bolgarija, Turčija, Ciper, Egipt, Francija, Anglija, Italija in tudi vse nam bližnje Evropske države, Gvatemala in seveda Mehika. Morda sem katero državo izpustila pa nič zato, jih ne štejem. Zame še veliko kotičkov sveta ostaja neodkritih in se že veselim tega, kam me bodo oziroma naju bodo v prihodnosti ponesele noge.

Kako se je začela vajina zgodba z Avivom, kje sta se spoznala?

V mestu Portu, na severnem delu Portugalske, oba sva bila solopopotnika, se tam spoznala in v zelo kratkem času vzpostavila posebno vez. Ne vem, če verjame v magijo, ampak, če bi lahko opisala to snidenje z eno besedo, bi bila to magija. Od takrat naprej sva začela pisati najino zgodbo.

Zakaj sta z Avivom izbrala prav Mehiko, kaj vse je bilo potrebno storiti za ta pogumen korak in koliko časa že živita tam?

V bistvu sva tukaj samo potovala, naletela na to majhno vasico ob morju in se zaljubila vanjo. Odločitev je bila čisto spontana, oba sva potujoči duši in nekako se nikoli nisva videla ustaliti v svojih državah, ali nasploh nikjer. Oba sva bila in še vedno sva odprta za to, kar nama življenje prinese oziroma kam naju ponese. V Mehiki sva videla velik potencial zacveteti vsak v svojih vodah in mislim, da nama to do zdaj kar dobro uspeva.

Postopek pridobivanja vize tukaj v Mehiki je dokaj enostaven, čeprav nama je njihov počasen sistem malenkost zagodel stvari na samem začetku, na koncu koncev nisva imela prevelikih težav.

Odkar sva se preselila sem, sta minili dve leti, začetki seveda niso bili lahki, ampak sva jih v slogi zvozila.

Kako težko sta Slovenka in Izraelec v Mehiki našla stanovanje in službo, kako se znajdetaj?

Priznam, da je bilo precej enostavno poiskati si

Jasmina Mujanovič živi in dela v Mehiki

Foto: Osebni arhiv

domek in službo, je pa res, da nama je bilo v veliko pomoč moje znanje španščine. Tukaj le malo ljudi govori angleško, tako da je govoriti špansko kar poglavitnega pomena. Če znaš jezik, te ljudje zelo hitro sprejmejo medse in ti z veseljem pomagajo.

Ni trajalo dolgo, da sva se tukaj ustalila in spoznala ljudi, ki so nama takoj priskočili na pomoč, če sva jo potrebovala. Že od vsega začetka sva dobivala potrditve, da je bila selitev sem pravilna odločitev in kar hitro sva začutila, da sva tukaj doma.

Kako bi opisala Mahahual, kraj kjer živita, naravo in tamkajšnje ljudi? Ali se lahko najde kakšna vzporednica z našimi Markovci?

Mahahual je majhna vasica ob karibskem morju, še nedolgo nazaj ribiška vas, ki se počasi razvija zaradi vpliva križarskega pristanišča v svoji neposredni bližini. Moram poudariti, da definitivno ni za vsakogar, namreč tukaj smo kar odrezani od sveta. Najbližje mesto, kjer lahko opraviš vse nakupe, je dve uri vožnje v stran. Je pa zato zelo mirna vas, kjer življenje poteka iz dneva v dan in ga z lahkoto lahko primerjamo z življenjem na otoku. Z ene strani smo obdani z belimi peščenimi plažami s čudovitim turkiznim morjem, z druge strani pa z džunglo, ki se vije dobrih 50km vse od tukaj pa do prve glavne ceste. Tukaj je dom res tisočeri vrst raznobarnih ptic, jaguarjev, opic, krokodilov itd. Mahahual je tudi popularna točka za potapljače, saj je nedaleč stran bogat koralni greben, kjer lahko srečaš ogromne želve, mante, tudi morske pse, ampak take prijazne.

Za tukajšnje ljudi pa bi lahko rekla, da so čisto taki, "pomorski", sproščeni ljudje. Vedno nasmejnani, dobre volje, ki radi prelagajo stvari na »manana«, po naše jutri, ker pač je življenje tukaj zelo »na izi«.

Glede vzporednic z našimi Markovci pa ne vem, tukaj je res drugačna kultura in tudi standard je toliko nižji, da je težko primerjati, edino mogoče to, da lahko življenje tukaj primerjamo z življenjem na vasi pri nas, za razliko, da tukaj namesto buč na poljih in jabolkih na drevesih rastejo ananasi in mangi.

Kateri predsodki o Mehiki so se izkazali za napačne, ki sta jih imela, preden sta se preselila v to lepo deželo na drugi strani sveta?

V bistvu sama nisem imela predsodkov o Mehiki, zaupam sebi in svojim občutkom. Če me je ponese prav sem, je vse s svojim razlogom. Na koncu koncev sem tukaj našla svojo srečo. Iskreno, nikoli, ko sem potovala kamorkoli, si nisem ustvarjala slike že pred samim odhodom, saj mislim, da bi me lahko to dostiokrat odvrnilo od samega podviga.

Vem pa, da je Mehika v očeh večine ljudi dežela nevarnosti, droge, nasilja in še bi lahko naštevala. Sicer ne morem trditi, da to ni res, ampak je pa res, da to velja samo za določena področja Mehike, predvsem obmejna območja z ZDA. Jaz sem res daleč stran od teh predelov, saj ne vem, če veste, ampak, če se ne motim je Mehika površinsko enaka kar 23 evropskim

državam. Tako, da se meni na karibski obali ne godi prav nič hudega, ravno obratno.

Kako poteka vajina dnevna rutina v Mehiki? Kaj vse počneta?

Ko ne delava, preživljava čas na plaži, plavava, snorklava, se potapljava, druživa s prijatelji, kuhava, pleševa salso, no to predvsem jaz, učiva se jezikov, Aviv špansko, jaz hebrejsko. Jaz slikam, ko se le da. Rada se odpraviva tudi v sosednjo vas, ki je znana po jezeru s sedmimi odtenki modre. Poskušava torej čimbolj zaužiti ta košček raja na zemlji.

Kaj pa kultura, kje občutita največje razlike?

Kultura tukaj se res čisto razlikuje od naše. Od načina življenja, do hrane, ljudi, do skorajda vsega praktično. Tukajšnji domačini nimajo velikih ambicij, kar se tiče kariere. Bolj kot ne živijo iz dneva v dan, to kar zaslužijo porabijo za hrano in pijačo, nimajo veliko, ampak res uživajo v tem, kar imajo. Nimajo ogromnih hiš, prej majhne barake, ampak so zadovoljni s tem in še to malo z veseljem delijo z drugimi.

Hrana se vsekakor ne more primerjati z našo, pa s tem ne mislim v kakovosti, temveč v drugačnosti. Če nisi ljubitelj pekoče hrane, težko preživiš tukaj, saj Mehičani res obožujejo čili v svojih jedeh.

Tudi življenje tukaj poteka zelo počasi, če imaš kakoli papirološko za postoriti, bo vedno trajalo nepredstavljivo dolgo, česar oba nisva bila vajena iz najinih dežel. Sčasoma sva ugotovila, da se ne moreva boriti s sistemom in sva pač sprejela, da tako tukaj je.

Kaj pa domotožje? Kaj najbolj pogrešaš?

Če po pravici povem ne pogrešam kraja, Markovcev, kot samih. Dom je zame nekaj, kar nosiš s sabo, ne glede na to, kje si. Ne morem pa tajiti, da ne pogrešam svoje družine, hiše, kjer sem odrasčala, ah ja, pa mamino hrano. Sicer sem se kar izurila v kopiranju mamine kuhinje, pa vendar tisto kar skuha mama vedno prinese s sabo občutek toplote, ki jo občutiš le, ko si doma. Moram priznati, da mi je na čase kar težko biti tako oddaljena od svojih domačih, ampak še sreča, da nam današnja tehnologija zelo olajšuje življenje, s tem, da se lahko vidimo, slišimo, skorajda, kot da bi bili eden zraven drugega.

Kaj bi rekla, da je najboljše, da sta odnesla od življenja v tujini?

Nov, svež začetek, v katerem imava oba priložnost biti to kar sva, strmeti k temu kar zares želiva početi v življenju. Najbolj od vsega pa veliko bolj umirjeno življenje.

Kaj ti pomeni domači kraj, ali se rada vračaš, kaj najbolj pogrešaš?

Seveda se rada vračam! Kdo se pa ne vrne rad v svoj rodni kraj? Mislim, da ne glede na to kje po svetu sem ali bom, bodo Markovci vedno predstavljali zatočišče, dom, v katerega se vedno lahko zatečem.

Mislim, da v kategoriji pogrešanja, kot Markovčanka, definitivno prevlada Fašenk. Ta bo tudi tehten izgovor v prihodnje za dopust na našo domačo stran sveta.

Kaj vama da Mehika, česar v svojih rodni deželah nista našla?

Hmm ... življenje na plaži, brez letnih časov, kajti na Karibih je poletje skozi vse leto. In pa, kot sem že prej omenila, dosti bolj umirjeno življenje, ki ni toliko posvečeno zunanjemu svetu, ampak notranjemu.

Kako življenje polno izzivov vpliva na vajin odnos?

Mislim, da kar dobro krmariva čez ovire. Naju te ovire še bolj dopolnjujejo in utrjujejo najin odnos. Od nekdanje sva si govorila, da imava dobro zastavljene temelje najinega partnerstva, najvažnejša je komunikacija pa potem že vse steče v dobro obeh.

.....V življenju je lahko vse drugače, kot si mislil, da bo, če si le upaš

Hvala, Jasmina, vse dobro na vajini poti Vama želimo!

DK

Osrednja prireditev ob stoletnici PGD Markovci

Vročna zadnja avgustovska sobota je v Markovcih obetala slovesno praznovanje ob stotem rojstnem dnevu domačega gasilskega društva. Člani in članice PGD Markovci so se že nekaj mesecev prej, posebej pa še zadnji teden pred dogodkom, intenzivno pripravljali, da stoti jubilej obeležijo kar se da slovesno. Organizacija tako pomembne prireditve pač ni mačji kašelj.

Strumne koračnice Godbe na pihala občine Markovci so na pozno popoldnevi sobotni popoldan zadonele v centru občine in vasi Markovci, ko so markovske gasilce s svojim obiskom počastili visoki gostje. Na častni tribuni, ki je bila pred občinsko stavbo, so si gasilsko parado v počastitev stote obletnice PGD Markovci ogledali Janko Cerkvenc, predsednik gasilske zveze Slovenije v spremstvu župana Milana Gabrovca in predsednika PGD Markovci Franca Preloga. Med gosti so bili tudi predsednik gasilske zveze MCZ Janko Fišinger, poveljnik Civilne zaščite občine Markovci Matej Bezjak, domači svetnik David Gabrovec, ravnatelj OŠ Markovci Ivan Štrafela, markovski župnik Janez Maučec in poslanec državnega zbora Jožef Lenart.

Foto: Arhiv društva
Gostje na častni tribuni so si ogledali gasilsko parado

Slavnostni ešalon gasilcev in gasilske tehnike je mimo občinske stavbe pot nadaljeval do prireditvenega šotora pri gasilskem domu, kjer je potekala osrednja proslava. S svojimi nagovori so jo počastili Janko Cerkvenc, Milan Gabrovec in Franc Prelog, ter nekateri drugi gostje. Markovski gasilci so ob tej priložnosti tudi uradno svojemu namenu predali gasilsko vozilo za prevoz moštva Ford Custom, ki ga je že drugič blagoslovil domači župnik, (avto so prvič blagoslovili pred dvema letoma, ko so ga postavili v garaže). Obenem so bile podeljene tudi zahvale botrom, ki so prispevali za nakup novega vozila. Kulturni program prireditve so popestrili člani KUD Markovski zvon in na markovskih gasilskih slavnostih nepogrešljive ljudske pevke Folklornega društva AJŠ Markovci. Kot smo v našem glasilu že poročali so markovski gasilci ob jubileju izdali zbornik, v katerem je na začetku podrobno predstavljen zgodovinsko-geografski oris vasi Markovci in njenih pre-

Foto: Arhiv društva
Novo gasilsko vozilo, ki je bilo uradno predano svojemu namenu

bivalcev, ki se kronološko nadaljuje skozi ustanovitev Prostovoljnega gasilskega društva Markovci, sledi pa še njegov razvoj vse do današnjih dni. V prispevkih so

avtorji skušali zaobjeti tiste najpomembnejše in zanimive dogodke, ki so društvo zaznamovale v njegovih prvih stotih letih. Zbornik je zanimiv predvsem zato, ker vključuje številne dokumente in fotografije, ki nam brez besed pričajo o drugih časih in bralcu ponujajo, da s pomočjo lastne interpretacije ustvari podobo že preživetih časov.

Foto: Arhiv društva
Čeprav je marsikdo bil skeptičen glede organizacije Markovske noči, je obisk presegel vsa pričakovanja organizatorjev

Ob tem pomembnem dogodku pa so ob vseh podeljenih priznanjih in odlikovanjih ter zahvalah markovski gasilci podelili še prav posebno zahvalo. Z majhno pozornostjo so se namreč želeli zahvaliti nekdanjemu gospodarju društva, Janezu Plohu, ki je vse do lanskega leta vestno skrbel za gasilski dom. Janez je v obdobju svojega delovanja odlično skrbel za imovino markovskih gasilcev, ter spletel prijateljski in nadvse prijeten odnos z vsemi, ki so zahajali v gasilski dom. Kadarkoli ga je kdo potreboval je bil pripravljen spustiti vse iz rok in priti tja, kjer so ga potrebovali, tudi če je to bilo sredi noči. Ničkolikokrat je vršil prevoze z gasilskim vozilom in ves svoj prosti čas posvetil gasilskemu društvu Markovci. Janez je bil in še vedno je oseba, s katero vsi radi pokramljajo in se nasmejijo njegovim hudomušnim šalam. Resnično je oseba, ki je zaznamovala obdobje v gasilskem društvu Markovci in samo želimo si lahko, da bi v društvu delovalo še več takih Janezov, ki bi bili vedno nasmejnani, dobre volje in venomer pripravljeni na hec, tudi ko se stvari zakomplicirajo. Vsi, ki smo kdaj z njim sodelovali, lahko Janeza vzamemo za vzor, saj človeka kot je on vedno težje srečamo v svoji sredi. Janezu v bodoče želimo, da mu zdravje dobro služi in, da se še večkrat oglasi pod društvenimi brajdami.

Razgret sobotni popoldan se je počasi prevešal v večer, ko se je uradna slovesnost ob stotem rojstnem

Foto: Arhiv društva
Janez Plohl ob prejemu zahvale za dolgoletno delo v društvu

dnevu zaključevala. Za vse prisotne je bilo poskrbljeno, da so na praznovanju bili pogoščeni s hrano, ki so jo pripravljali domači gasilci in s pijačo, za katero je skrbelo številno članstvo PGD Markovci kakor tudi simpatizerji društva. Praznovanje stoletnice pa še zdaleč ni bilo končano, saj je po končanem uradnem delu sledila Markovska noč, velika veselica, ki je trajala vse do ranih jutranjih ur. Domači gasilci so bili nad udeležbo zelo presenečeni, kajti zbralo se je neverjetno število ljudi, ki so se vso noč zabavali in veselili. Vročica Markovske noči je poskrbela, da je bila to spet ena tistih veselic, o kateri se bo še nekaj časa govorilo, saj so se pojedle in popile enormne količine hrane in pijače. Na tem mestu je potrebno omeniti, da Markovske noči ne bi bilo brez Luka Krajncja in Tadeja Kostanjevca, ki sta v organizacijo prireditve vložila neizmerljivo število ur in svojega prostega časa. Prav tako pa se je potrebno zahvaliti vsem, ki so na ta praznični dan pomagali in na kakršenkoli način sodelovali pri prireditvi. Kuharji in njihovi pomočniki ter pomočnice, strežno osebje, redarji, vsi tisti, ki so že ves teden pomagali pripravljati in kasneje tudi pospravljati prizorišče, beseda zahvale je namenjena tudi vsem sponzorjem, ki so omogočili bogat srečlov, vsem vaščanom ter okoličanom za vso podporo pri pripravi prireditve ter nenazadnje iskrena hvala vsem sosedom gasilskega doma za strpnost in pomoč.

Čeprav nas duh časa vedno bolj sili k individualizmu, v Markovcih vedno znova in znova dokazujejo, da znajo stopiti skupaj. Ne glede na to ali gre za gasilce ali pa za karkoli drugega.

Novo generacije, ki prihajajo z novimi in svežimi idejami, so up vsake skupnosti in Markovci tukaj niso nobena izjema, gasilskemu društvu Markovci pa ob jubileju lahko zaželimo le, čim več novih generacij in svežih idej.

MM

Prvenske brajde pred škorcji varuje klopotec

Bliža se jesen, čas zorenja grozdja, trgatve, obiranja in pospravljanja sadežev ter drugih pridelkov, ki nam jih daje narava.

Prav ta čas prvi naznanja zvok klopotca. Postavimo ga običajno petnajstega avgusta, na dan Marijinega vnebovzeta, t. i. velike maše.

Klopotec je bil prvič omenjen davnega leta 1797 v cerkveni kroniki, ki jo je zapisal takratni duhovnik in pesnik Leopold Volkner. Postavitev klopotcev je tradicionalen običaj na območju

Haloz, Prlekije, Slovenskih goric in tudi pri nas v Prvencih. Klopotec varuje vinograde in brajde pred škorcji, staro ljudsko izročilo celo pravi: »Ko začne klopotec klopotati, se počasi prične zidarsko orodje pospravljati.« Namen postavitve prvenskega klopotca je predvsem druženje. Letošnje leto sta ga postavila kletar Matej Bezjak in njegov pripravnik Jani Cimerman. Za dobrote in vse ostalo pa je poskrbel VO Prvenci.

Ivan Golob

Postavitev klopotca v Prvencih

Foto: Franc Meško

Nov kozarec za med slovenskega porekla

Vir: ČZS

Na letošnjem Kmetijsko-živilskem sejmu AGRA je bil javnosti predstavljen nov kozarec za med in čebelarje pridelke ter izdelke slovenskega porekla za 700 gramov oziroma 580 mililitrov medu. Nov kozarec predstavlja nadaljnji korak v razvoju embalaže za slovenski med, ki ima bogato zgodovino. Pred petnajstimi leti so slovenski čebelarji dobili svoj prvi zaščiteni kozarec za med slovenskega porekla v velikosti 720 ml. Skozi leta so se temu pridružili manjši kozarci, kot sta 370 ml in 212 ml, ter v letu 2012 kozarec za 110 ml, ki ga je kasneje nadomestil še manjši kozarec s prostornino 98 ml. Poreklo in kakovostne parametre vsebine v kozarcu v skladu s pravilnikom kontrolira Čebelarstva zveza Slovenije. Namen kozarcev za med in čebelarje pridelke, ki so pridelani v Sloveniji je, da že na prvi pogled razlikujemo kakovosten med slovenskih čebelarjev od ostalega, večinoma uvoženega medu, ki se pojavlja na trgu. Nov kozarec za med je vizualno privlačen, poleg tega pa je tudi lažji za prenašanje in nižji od največjega

kozarca za med. Zato je priročnejši za shranjevanje v omarah ter za uporabo, saj lahko vanj postavimo čajno žličko, ne da bi se ta potopila v med.

Korak dlje pa lahko storite z nakupom medu pri čebelarju, ki je tudi koristnik evropske sheme kakovosti, saj je višja kakovost njegovega medu dodatno preverjena. Med, ki je vključen v sheme kakovosti, prepoznamo po prelepki na pokrovu kozarca, ki vključuje evropski simbol kakovosti »zaščiteni geografska označba« za Slovenski med ali »zaščiteni označbo porekla« za Kraški in Kočevski gozdni med. V Sloveniji imamo odlično čebelarstvo prakso ter biotsko zelo pestro in neokrnjeno naravo. Ta dva dejavnika sta osnova za to, da večina medu naših čebelarjev ustreza višjim kriterijem kakovosti kot jih opredeljuje Evropska direktiva o medu. Tako med slovenskih čebelarjev brez težav dosega tudi parametre iz pravilnikov evropskih shem kakovosti.

Tina Žerovnik, Čebelarstva zveza Slovenije

Prikaz žetve žita v Prvencih poteka že preko dvajset let

V kmetijstvu je žetev izraz za spravilo zrnja, žita. Danes večino tega dela opravijo kombajni že na njivi oz. polju. V preteklosti so žito najprej pokosili, nato pa so ga naložili na voz in ga odpeljali do kmetije v »škedje«, kjer se je pričel postopek ločevanja zrnja od klasja. Kmetje so zrnje vozili z vozovi v mlin po potrebi vse do naslednje žetve. Gospodinje pa so skozi vse leto v domači krušni peči pridno peklo domači kruh, danes pa je s peko kruha vse drugače. Pri nas v Prvencih na dan žetve vsako leto spečejo gospodinje tradicionalne pristne ajdove pogače. Žetev zahteva veliko število težakov – poljedelskih delavcev »žjecov«, zato gospodinja poskrbi za dobro malico, ki jo z deklo in hlapcem pripeljejo na njivo, gospodarjeva skrb pa je, da niso težaki žejni in da je žetev skrbno opravljena.

Tradicionalna žetev v Prvencih traja že dobri dve desetletji, to je velik družaben dogodek v kmetijskem okolju, ki je povezan z ljudskimi običaji. Spomnim se časa, ko sem pred davnimi dvajsetimi leti organiziral z ženo Jerico in vaškim odborom na Vincekovi njivi prvo žetev žita v Prvencih. Na prvem koordinacijskem sestanku, tri dni pred žetvijo, smo se dogovorili o samem poteku prikaza žetve na njivi in naslednjo soboto mlatve

žita na skednjo (na Ernejevi domačiji), bilo je enkratno, delovno - spontano vzdušje ob prikazu kmečkega opravila.

Žetve in mlatve žita se je udeležilo veliko ljudi oziroma žjecov in mlatcev. Skupine žjecov – težakov so se organizirale v vseh vaških odborih, takrat na novonastale občine, Turističnega društva Občine Markovci, Prosvetnega društva Prvenci-Strelci, vaščani Prvencev, Strelcev in Novega Jorka. Na prvi žetvi sem prevzel vlogo gospodarja in z gospodi-

njo Jerico sva prav to vlogo opravljala vse do letošnjega leta. Za dolgoletno funkcijo gospodarja so se mi na letošnji žetvi zahvalili žjeci, prav posebej pa predsednik VO iz Zabovcev, g. Dragan Mikša s svojimi žjeci, podelili so mi spominski »vodir« s kamnom, za kar se jim iskreno zahvaljujem.

Vlogo gospodarja na letošnji žetvi je prevzel novi gospodar, g. Franc Vrbančič. Želim mu, da bo žetev in mlatve obilna še mnogo let; našim zanamcem pa še

naprej prikazujemo, kako se je nekoč trdo delalo na kmetiji, njivi in skednjo.

Letošnje žetve se je udeležil tudi podžupan, g. Zlatko Bratuša. Skupaj s predsednikom Prosvetnega društva Prvenci-Strelci, g. Matejem Bezjakom, sta nam zaželela veselo druženje, obilno žetev, ter se zahvalila vsem za udeležbo in trud prikaza žetve kot se je to opravljalo nekoč.

Ivan Golob

Žetev 2023

Foto: Franc Meško

Poplavljanje Drave v občini Markovci

Poplave so geografska stalnica v številnih slovenskih pokrajinah in prav zaradi tega niso povsem nepričakovane. Presenetljiv pa je bil letos njihov obseg in materialna škoda, ki so jo povzročile. Po napovedih lahko zaradi klimatskih sprememb takšne ekstremne ujme pričakujemo vedno pogosteje tudi na poplavnem območju reke Drave.

Drava ima fluvio-glacialni vodni režim z najvišjim pretokom v juniju oz. maju in najnižjim v januarju oz. februarju, ko je večina padavin v obliki snega. Sekundarni vrhunec doseže v oktobru in novembru, kar je posledica deževja v pozni jeseni. Srednji letni pretok ima okrog 297 m³/s, srednji minimalni pa 108 m³/s.

Na jezeru v Markovcih je osnovna kота vodne gladine na 220 m n.v. Običajno je kота med 219,5 m in 220 m nadmorske višine. Nasipi so na koti ca. 221, 5 m n.v. Po obratovalnem pravilniku je predpisano popolno odprtje zapornic pri pretoku 2500 m³/s. Prevodnost jezua pri popolnoma odprtih zapornicah in gladino na 219 m n.v. znaša 3000 m³/s, pri gladini na 220 m n.v. pa 4200 m³/s. Med gladino 220 m n.v. in 219 m n.v. ter 420 ha površine jezera je na razpolago največ 4.2 mio. kubičnih metrov retencijske prostornine.

se je veliko govorilo o regulaciji Drave. V obdobju med 1886 do 1889 so morali v Novi vasi pri Markovcih izprazniti in podreti devet hiš, ker bi jih voda drugače odnesla. Drava je s svojo erozijsko močjo odnašala rodovitno zemljo. Ogrožene so bile vse obdravske vasi, od Zabovcev do Stojncev.

Deželna vlada za Štajersko je takrat na veliko razmišljala o regulaciji Drave med Ptujem in Borlom. V tem delu je bila Drava najbolj podivjana. Pri Novi vasi se je struga razcepila na mnogo rokavov in dosegla okrog 1000 metrov širine.

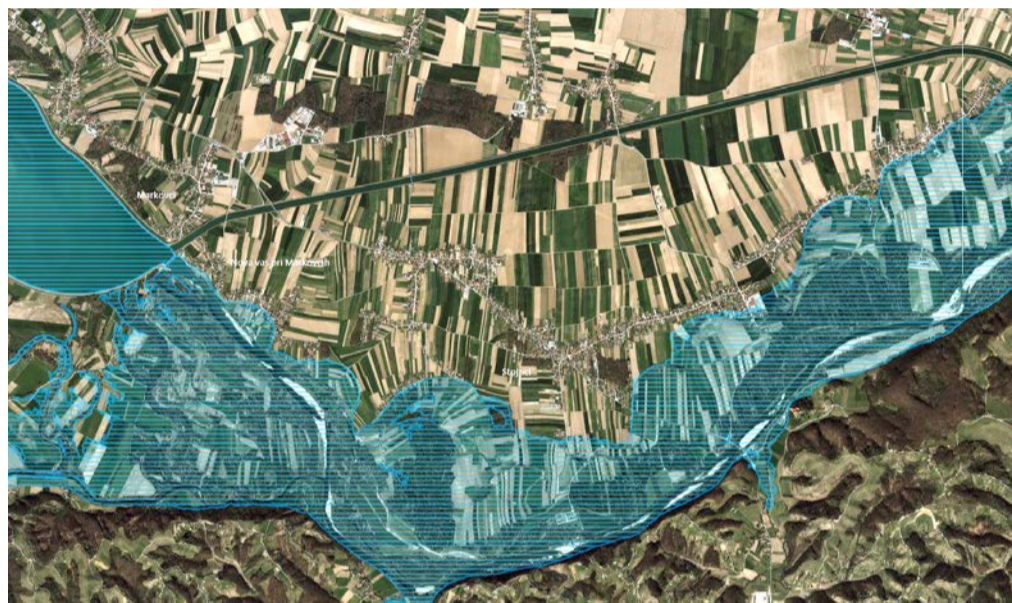
Osrednja avstrijska uprava je leta 1887 naročila načrt regulacije Drave od Ptuja do Bukovcev. Kasneje je avstrijsko notranje ministrstvo izdalo uredbo, da se sestavi načrt za regulacijo od Hajdoš do Borla. Realizirali so le del načrta. Avstrijska uprava se je do prve svetovne vojne omejila samo na zasilno obrambo pred poplavami, kar se je počelo že v 70. letih 19. stoletja. Tudi v novi državi po letu 1918 so bila regulacijska dela zelo omejena, le na najnujnejša dela. Šlo je za zasilno obrambo brez pravega načrta.

Glavni tok reke Drave se je vsako spomlad in jesen precej spreminjal. Leta 1928 je Markovčanom in Novovaščanom reka na veliko trgala rodovitno zemljo, ki so jo pred odnašanjem poskušali zavarovati z zabijanjem pilotov ob obrežju in

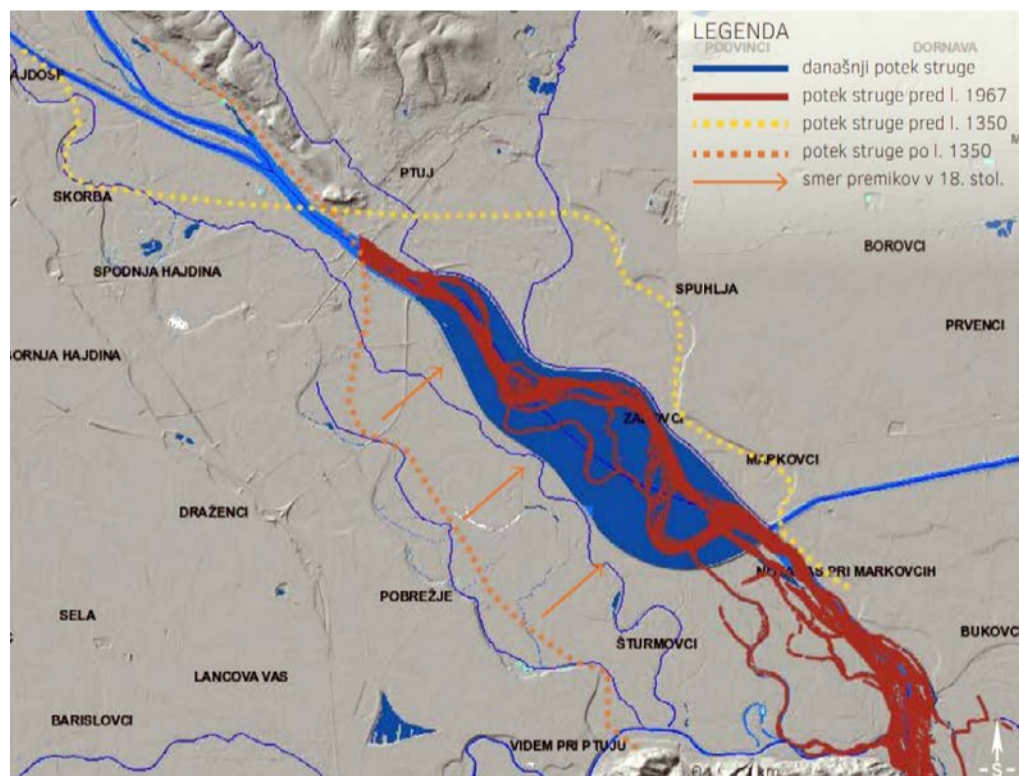
Območje dosega 100-letnih poplav

Vir: Agencija RS za okolje

Obseg poplav 5. in 6. novembra 2012

Vir: Agencija RS za okolje

Vir: Marko Turkuš, 2016

Premikanje rečne struge reke Drave skozi čas

Ob katastrofalnih novembrskih poplavah leta 2012 so pretoki dosegli vrednosti preko 3100 m³/s. Obstajajo zapisi, da bi naj reka leta 1851 dosegla pretok 4700 m³/s. Pretok Drave nad 2500 m³/s pa se že ocenjuje kot stoletna voda.

Kanal za hidrocentralo Formin je zgrajen za maksimalni pretok vode do 500 m³/s. Pri pretokih pod 450 m³/s teče po stari strugi le biološki minimum, struga pa prevzema tudi vse vode višje od 450 m³/s.

Pred izgradnjo Ptujskega jezera in odvodnega kanala je Drava pod Ptujem redno poplavljalna. V Slovenskem gospodarju lahko beremo o škodi, ki jo je Drava povzročala v 19. stoletju. Že leta 1882, ko so bile ogrožene številne vasi niže Ptuja,

prepletanjem le-teh z vrbovimi šibami. Vendar kot piše Slovenski gospodar »je to neuko in mučno regulacijsko delo pomagalo bore malo«.

Do leta 1928 je oblast izvedla določena regulacijska dela pri sv. Marku, pri Borlskem mostu, v Novi vasi, Gajevcih ter Forminu. Želeli so spremeniti tok Drave, ga odmakniti čim bolj od levega brega. Da bi dosegli ta cilj, so zgradili od brega v Dravo od 80 do 120 metrov segajoče »odbijače« iz med seboj s trami povezanih pilotov. Vse stranske struge na levem bregu, ki jih je oblikovala reka in se je po njih razlivala, so zajezili in onemogočili.

Po letu 1938 je bila ustanovljena »Terrenska hidrotehnična sekcija za regulacijo Drave«. Sekcija je sestavila generalni načrt za regulacijo Drave od Maribora

do Ormoža. Zagotovljena so bila tudi finančna sredstva. Določena dela so bila v naslednjih letih tudi izvedena in so pomagala obvarovati zemljo in objekte tudi na območju današnje Občine Markovci.

Ena hujših poplav ob Dravi se je zgodila avgusta leta 1965, ko je reka poplavela celotno naplavno ravnico od Maribora do Ormoža. Pretok reke je dosegel 2600 m³/s. V časopisju lahko beremo, da je takratna poplava bila »opozorilo projektantom in investitorjem, ki ne upoštevajo, da je nevarno graditi objekte na poplavnih območjih«. Tudi takrat nad samimi poplavami ni bil nihče presenečen, ponovno pa so bili presenečeni nad dejstvom, da je voda dosegla takšno višino in da je bila poplava tako razsežna.

V časopisju so takrat graditev objektov na poplavnem območju označili »kot ponesrečen poskus, ki ga sedaj občutijo ob vsaki poplavi«. Kot stalno ogrožen predel se je izkazal predvsem predel med Stojnci in Muretinci.

Tudi manjše poplave so z leti povzročale vedno večjo škodo. Na poplavnem območju se je gradilo vedno več objektov in javne infrastrukture. Ranljivost prostora se je z leti večala. Enak poplavni dogodek, ki se je zgodil na območju naše občine v 19. stoletju, je na splošno gledano povzročil manjšo škodo kot danes. Danes povzroči precej večjo škodo, kar je vzročno-posledično povezano z vnašanja vedno večjega škodne-

ga potenciala (na primer stanovanjskih in poslovnih novogradenj ali občutljive infrastrukture) v prostor izpostavljen poplavi. Nekatere naravne determinante, kot je zunanja meja poplavnih območij reke Drave, so v pokrajini dobro vidne. Nekoč so jih ljudje upoštevali, kar je še vedno razvidno tudi na območju naše občine, v nizu naselij, ki so bolj ali manj varno odmaknjena od območja poplavljanja.

Glede na oceno ogroženosti ob poplavah, ki jo je pripravilo Ministrstvo za obrambo, Uprava za zaščito in reševanje, spada naša občina med tiste občine, za katere je podana majhna ogroženost zaradi poplav. Na srečo se pri nas večji del objektov, infrastrukture in najkvalitetnejših kmetijskih zemljišč nahaja izven območja možnih poplav, nad mejo največjih poplav. Po izgradnji Ptujskega jezera in odvodnega kanala za hidrocentralo Formin ter vseh ostalih vodnogospodarskih posegih na reki je marsikje prevladal občutek, da je reka ukročena, številni investitorji so tudi na območju naše občine pričeli iz različnih vzrokov graditi na dobro poznanem poplavnem območju. Kljub dobrnamernim prepovedim Zakona o vodah se je stopnjeval pritisk na območje vzdolž reke. Tam so bila po splošnem prepričanju manjvredna zemljišča in se niso ščitila tako kot prvotna kmetijska zemljišča. Zaradi različnih interesov se je na teh območjih gradilo ali pa se širilo in spreminjalo namembnost že obstoječih

objektov. Poplavna območja so bila v veliki meri spremenjena tudi v intenzivna kmetijska zemljišča, s čimer se je dodatno povečal škodni potencial (tudi na območju Šturmovca).

Nekatera poplavna območja ob Dravi so ostala v bolj ali manj naravnem stanju in še vedno delujejo, kot rečna struga velikih poplavnih vod Drave. Nasploh se pa reki počasi jemlje njen prostor, ki si pa ga ob poplavah vzame nazaj. Občani se ob vsaki poplavi Drave v naši občini tako laično pogovarjamo o ukrepih, ki bi jih bilo potrebno uvesti za preprečitev poplav, ti predlogi so pogosto čustveno argumentirani in na njih gledamo z zelo ozkega stališča.

Vsi se strinjamo, da je pred poplavami potrebno zavarovati premoženje občanov. Enotni smo tudi pri ugotovi-

tvi, da je najboljša preventiva (ne graditi na poplavnih območjih). Če se že mora graditi, naj bo gradnja poplavno odporna. Strinjamo se tudi z opažanjem, da se vzdolž Drave pod zapornicami niso zgodili veliki premiki v smeri poplavne varnosti od zadnjih večjih poplav v letu 2012.

Ob številnih predlaganih ukrepih, ki naj rešujejo de facto stanje, pa se naša mnenja močno razhajajo. Malokdo razmišlja, kakšen bo vpliv ukrepa, ki ga predlaga gor-ali dol vodno od lokacije ukrepa. Tudi pri izvajanju individualnih samozaščitnih protipoplavnih ukrepov, že pri samozaščiti pred meteorno vodo, pogosto ne razmišljamo, kako bo ta ukrep vplival na poplavno ogroženost bližnjega, poplavno ogroženega subjekta, recimo našega soseda.

Pogosto kažemo s prstom na različne akterje, ki bi naj bili krivi za to, da stara struga Drave pod zapornicami poplavlja. Le malokdo poskuša gledati na vso zgodbo okrog Drave celostno in težko sprejme ob trenutni čustveni in materilani prizadetosti dejstvo, da si moramo prizadevati za trajnostne ukrepe, takšne, ki bodo dajali sinergijski učinek, ki bo ob zagotavljanju poplavne varnosti ohranjal tudi naravne sisteme, habitate, prostoživeče rastlinske in živalske vrste.

Ne bi bilo dobro, da bi se nam z nepremišljenimi posegi poslabšala kakovost življenja ob reki, da bi se nam na nek način v manjšem obsegu ponovila zgodba izpred 45 let, ko je izgradnja Ptujskega jezera zagotovila energetske cilje in tudi boljšo poplavno varnost, po drugi

strani pa zelo grobo posegla v prostor, v katerem živimo in poslabšala kakovost bivanja. Navsezadnje nam vsem obrečni prostor ponuja tudi kvalitetno vizualno in doživljajsko dimenzijo. Pogosto se pritožujemo, da nam Drava tam, kjer sta jezero in kanal s svojimi nasipi, asfaltom in betonom tega več ne ponuja.

Prav gotovo pa si vsi občani želimo predvsem varnosti in upravičeno pričakujemo konkretne strokovne ukrepe v smeri poplavne varnosti v doglednem času. Vsled dogajanja, ki smo mu priča, nismo več tako naivni, da bi v dobri veri računali na to, da nas bodo stoletne poplave dosegle ponovno komaj čez sto let.

Darko Štrafela

Zahvala ob poplavah

Meseca avgusta so Slovenijo prizadele silovite hudourniške poplave, najhujše je bilo na Koroškem in v Zgornji Savinjski dolini.

Markovčani smo prizadetim v tej naravni nesreči pomagali na različne načine, tako z materialnimi in finančnimi sredstvi, kot tudi s fizično pomočjo prostovoljcev. V naše uredništvo smo prejeli dve zahvali, ki jih na željo ljudi, ki so utrpeli škodo v poplavah, objavljamo. Josip Lukenda, iz vasi Rečica ob Paki, sicer tudi svetnik občine Šmartno ob Paki je v svoji zahvali zapisal: «... sem tudi eden izmed tistih, ki so se nam zaradi poplav, 4. avgusta, življenja ustavila. Od takrat vsi poplavljeni krajani urejamo in pripravljamo naše domove na zimo, kakor vemo in znamo, od zore do mraka. V imenu Rečičanov se neizmerno iz srca

Prizadeti v poplavah so bili nadvse hvaležni pomoči, ki je prišla iz Občine Markovci

zahvaljujem za pomoč, ki ste nam jo namenili dobri ljudje iz Markovcev. Sama pomoč v obliki orodja, čistil, hrane, pri-

Foto: Arhiv

pomočkov za osebno higieno in vsega ostalega kar sedaj potrebujemo, je bila zelo dobrodošla, a tu moram izpostaviti

najpomembnejše, kar sta s seboj prinesla poveljnik civilne zaščite Matej Bezjak in Anton Kecec, t. j. pozitivno energijo dragih prebivalcev Markovcev, dobro voljo in vero v boljši jutri.

Svoje besede zahvale nam je posredovala tudi družina Bezjak iz Rečice ob Paki, sicer tudi močno povezana z Markovci, saj je njihov oče prihajal prav iz vasi Markovci, zapisali so, da se nam iz srca zahvaljujejo za materialno, finančno, najbolj pa za moralno podporo in za to, da smo se spomnili na njih. Občani naše občine smo spet dokazali, da znamo stopiti skupaj in pomagati sočloveku v stiski. Solidarnost je tista, ki nas venomer dela človeške, saj nena zadnje tudi sami nikoli ne vemo, kdaj bomo morebiti sami potrebovali pomoč.

MM

Pomoč gasilcev Gasilske zveze Markovci-Cirkulane-Zavrč v Črni na Koroškem

Črna na Koroškem je bila v času hudih poplav odrezana od sveta, voda je uničila javno infrastrukturo, zalila veliko stanovanjskih objektov in za sabo pustila razdejanje. Po umiku vode so domačini začeli odpravljati posledice ujme, pri tem so jim na pomoč priskočili prostovoljci iz cele Slovenije. Domačim gasilcem, pogodbenikom, civilni zaščiti in prostovoljcem so posledice ujme pomagali odstranjevati tudi pripadniki slovenske vojske ter gasilci iz Gasilske zveze Markovci-Cirkulane-Zavrč. Naši gasilci so se prvič napotili na pomoč v Črno v soboto, 9. 8. 2023. Na intervenciji je skupaj sodelovalo 32 gasilcev iz gasilskih društev Zavrč, Markovci, Stojnci in Bukovci s štirimi vozili GVM-1 in pripadajočo opremo. Po prihodu v Črno so jim bile dodeljene naloge prečrpavanja vode in mulja iz poplavljenih stanovanjskih objektov ter iznos vlažnega pohištva in ostale opreme iz objektov.

Naslednjič so se gasilci iz gasilskih društev Zabovci, Prvenci-Strelci, Cirkulane, Sobotinci Borovci in Nova vas pri Markovcih organizirano podali na pomoč v Črno na Koroškem v ponedel-

ljek, 14. 8. 2023. Tokrat so bili razporejeni na dve delovišči, kjer so odpravljali posledice, ki jih je ujma povzročila v podjetju skupine TAB Mežica, ki je utrpelo nekaj milijonsko škodo. Ena skupina gasilcev je bila napotena v Žerjav, kjer je pomagala čistiti tovarno. Druga skupina pa je odpravljala posledice ujme v tovarni TAB v Črni na Koroškem, kjer so poskušali očistiti proizvodne prostore in stroje. Skupaj so gasilci očistili okrog 50 m³ mulja in 15 m³ naplavin. To jim je uspelo med drugim tudi zato, ker so v svojih vrstah imeli gasilce večje ravnanja z delovnimi stroji, ki so bili na razpolago v podjetju TAB. Po vrnitvi v domače gasilske domove so gasilce prevevali mešani občutki. Presenečeni so bili nad razdejanjem, ki ga je povzročila ujma na Koroškem, nad gorami naplavin, ki jih ne bo mogoče odstraniti brez težke mehanizacije, hkrati pa so bili tudi presenečeni nad hvaležnostjo domačinov. Predvsem pa so bili zadovoljni, da so lahko pomagali.

Darko Štrafela

Foto: PGD Markovci

Gasilci GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč pri čiščenju mulja iz stanovanjskih objektov v Črni na Koroškem, 9. 8. 2023

Za pomoč ob poplavah zbrali 18.000 evrov

Najbrž v Sloveniji ni bilo človeka, ki bi ga letošnje sprožanje plazov in poplav naredile ravnodušnega. V naši občini se še predobro spomnimo katastrofalnih poplav iz leta 2012. Takrat so naši občani, ki so bili prizadeti v poplavah, bili deležni množične pomoči celotne Slovenije, največ pa iz treh krajevnih organizacij Rdečega križa Griže, Milje in Visoko, ki spadajo v občino Šenčur pri Kranju.

Tako smo se tudi v naših dveh humanitarnih organizacijah – župnijski Karitas in občinskem Rdečem križu že po nekaj dneh po poplavah sestali in povabili k sodelovanju še civilno zaščito občine. Dogovorili smo se, da akcijo izpeljemo

podobno kot v lanskem letu za pomoč Ukrajini. Določili smo tridnevno zbiranje pomoči v obliki čistilnih sredstev, lopat, metel, samokolnic ... Prostovoljke pa smo se tudi odločile, da do občanov pristopimo s prošnjo po prostovoljnem prispevku.

Nad radodarnostjo ljudi smo bili prijetno presenečeni, saj smo zbrali dobrih 18.000 evrov in dobra dva tovornjaka materialne pomoči. V enem tednu smo se v Mozirje in Rečico ob Paki dobro natovorjeni odpeljali kar dvakrat. Ključno vlogo za logistiko je odigral podjetnik, Anton Kecec iz Nove vasi, ob pomoči g. župnika Janeza Maučeca in poveljnika CZ Mateja Bezjaka. Nad videnim opustošenjem na samem kraju poplav

Foto: Arhiv

Prostovoljci RK in župnijske Karitas

Natovarjanje pomoči v Stojncih in Zabovcih v mlinu Korošec

Foto: Arhiv

so bili zgoraj omenjeni šokirani in zgroženi. Odločili smo se, da 8000 evrov nakažemo Župnijski Karitas Mozirje, saj je njihova županja donirala tudi naši župniji, ko smo nabavljali nove orgle. Ostali denar smo razdelili preko RK, kjer se je najprej pomagalo našim občanom, sicer v manjši obliki, vendar ne smemo pozabiti, da so naši občani imeli ravno tako poplavljeni kleti in tudi našim sosedom, občanom Gorišnice, saj so nas le-ti prosili za pomoč. Največji delež pa gre občanom Luč za sanacijo in nakup bele tehnike. V juniju smo ob plazovih, sicer z manjšim deležem finančne pomoči, pomagali Občini Cirkulane in naši nekdanji članici RK, ki jim je plaz tako močno poškodoval hišo, da so se morali izseliti. Iz srca se zahvaljujemo vsem v imenu

tistih, ki so pomoč prejeli. Anton Kecec je med drugim zapisal: "Ni lahko, ko doživiš to v živo, najprej solze vseh – najine, ki sva videla te grozote poplav in njihove – iz hvaležnosti za podarjeno pomoč. Nato pa nasmeh in upanje. Nimam besed, kaj sva z g. župnikom doživela danes, neizmerno hvaležnost ljudi."

Hvala prostovoljcem za nesebično pomoč in izpostavljenost na terenu in predvsem Vam, spoštovani občani, da ste se odzvali klicu po pomoči in smo lahko oškodovanim ljudem vsaj za kanček omilili tegobe v trenutni situaciji in kar je najpomembneje, da je v nesreči ČLOVEK ČLOVEKU ČLOVEK.

OORK Markovci in župnijska Karitas

V A R G A S A L
ČLAN SKUPINE TALUM
www.vargas-al.si

Hvala, ker nam zaupate že

3let

Prvi gasilski tabor mladine GZ Markovci-Cirkulane-Zavrč

Na gasilski zvezi se je mladinska komisija odločila, da letos pripravi 1. tabor gasilske mladine. Vse priprave so se že začele v mesecu maju. Prvi tabor je bil pri cerkvi sv. Ane v Velikem Vrhu. Le-ta je potekal od 24. 8.–26. 8. 2023. Pred začetkom tabora smo se v torek, 22. 8. 2023, zbrali mentorji in domači gasilci iz Cirkulan in postavili šotore ter uredili vse potrebne stvari. Tabora se je udeležilo okrog 100 mladih gasilcev in mentorjev.

Foto: Arhiv GZ

Spominska medalja prvega tabora GZ MCZ

24. 8. 2023 smo se mladi gasilci in mentorji zbrali na prizorišču, kjer smo se najprej udobno namestili. Da se je

tabor tudi uradno začel, pa so poskrbeli najprej mladi gasilci iz Cirkulan z dvigom gasilske zastave. V uvodnem delu so se zvrstili tudi nagovori predsednika mladinske komisije, Blaža Matjašiča, predsednika gasilske zveze, Janka Fišingerja, ter domačega predsednika društva PGD Cirkulane, Kristijana Kokota. Po uvodnem delu so se mladi gasilci in mentorji podali na krajši pohod. Pohodu je sledila večerja s hot dogi. Nato so si ogledali risanko in prišel je čas počitka.

Naslednji dan, 25. 8. 2023, je najprej sledila jutranja telovadba in nato še zajtrk. Po zajtrku so se podali na strelišče v Dolane. Radi bi se zahvalili g. Stanku Fricu, da nam je odstopil prostore, igrala ter nas osvežil s hladnimi sokovi ter lučkami. Hvala tudi g. Stanislavu Golcu za prikaz treninga z zračnim orožjem. Hvala tudi PGD Stojnci, Bukovci in Cirkulane za prikaz različnih tehnik v gasilstvu. Po vrnitvi nas je že čakalo kosilo, ki so ga skuhale domače gasilke iz PGD Cirkulane, tudi njim velika zahvala, da smo si napolnili želodčke. Sledil je krajši počitek in skrivanje v senci zaradi visokih temperatur. Nato so nas čakale še razne igre, ki so jih pripravili mladinci/pripravniki iz PGD Cirkulane. Na koncu so ekipe tudi dobile nagrade za sodelovanje; prve tri ekipe so prejele tudi medalje. Zaradi visokih temperatur smo se osvežili kar z vodo z gasilskega tovornjaka in nasmehi na obrazih in veselje je bilo nepopisno. Hvala tudi društvu vinogradnikov in sadjarjev Haloze za sveže grozdje. Sledila je

Foto: Arhiv GZ

Mladi gasilci na taboru gasilske mladine

večerja, tokrat so to bili slastni hamburgerji, ki so jih pripravili gasilci iz PGD Cirkulane. Po večerji je sledilo druženje ob tabornem ognju. Obiskali so nas tudi vsi predsedniki in poveljniki vseh društev v gasilski zvezi MCZ, župan in podžupana Občine Markovci. Hvala Občini Markovci za slastne lubenice.

V soboto zjutraj, po jutranji telovadbi in zajtrku, smo imeli postroj.

Nagovoril nas je predsednik mladinske komisije in vsem razdelil medalje za spomin na prvi gasilski tabor v novi

zvezi. Sledil je tudi spust zastave. Spust zastave so opravili mladi gasilci iz PGD Bukovci, kar pomeni da bo drugi tabor gasilske mladine potekal v Bukovcih.

Hvala vodstvu GZ MCZ, mentorjem in mentoricam, kakor tudi vam dragi starši, da ste svoje otroke pripeljali na tabor! Naslednje leto se spet vidimo še v večjem številu.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Ines Strelec

Nova pridobitev PGD Sobotinci

Sobotinci so resda majhna vasica, toda ko se nekaj pripravlja, so vsi vaščani na trnih in pripravljeni pomagati in prisostvovati dogodku, ki se bo zgodil. In res se je zgodil ta dogodek.

Letošnje leto je prostovoljnemu gasilskemu društvu, katerega predsednik je Matej Prosenjak in poveljnik Marjan Bezjak, uspelo, da je društvo po večletnem prizadevanju pridobilo novo gasilsko vozilo, in sicer GV-1, MAN TGE 6.160, katerega nadgradnjo je izvedlo podjetje Webo Euro GV v Mali Bukovici pri Ilirski Bistrici.

Vozilo je bilo ob curkometu in veselem vriskanju ter ploskanju vaščanov svečano pripeljano pred vaško gasilski dom v Sobotince v petek, 1. 9. 2023, ob 17. uri. Skromni svečanosti ob prevzemu so prisostvovali tudi župan Občine Markovci, predsednik in poveljnik Gasilske zveze Markovci-Cirkulane-Zavrč ter predstavniki vseh gasilskih društev iz Zveze.

Foto: Arhiv društva

Sobotinski gasilci skupaj z županom g. Milanom Gabrovcem in predsednikom GZ MCZ Jankom Fišingerjem

Svečana predaja novega vozila je predvidena v naslednjem letu, ko bo v ta namen izvedena tudi osrednja prireditev v počastitev tega dogodka, kateri bo sledila tudi veselica.

Tako vas že zdaj ob tej priložnosti vljudno vabimo, da se nam naslednje leto pridružite, da skupaj počastimo novo gasilsko vozilo.

Alen Bezjak

Vaški piknik 2023 v Borovcih

V soboto, 26. 8. 2023, je v Športnem parku Borovci potekal vaški piknik, kjer se je zbralo 133 vaščank in vaščanov. Na začetku nas je pozdravil vaški odbor in predstavil dosedanja opravljena dela ter bodoče zastavljene cilje. Po končanem pozdravu smo si »napolnili želodčke« s hrano in pijačo, da smo potem lahko nadaljevali z različnimi igrami.

Sledilo je skupno fotografiranje, nato še fotografiranje ekip posameznih delov vasi, in sicer Zgornjega, Srednjega in Spodnjega konca.

Na sporedu so bile tri vaške igre. Prva igra je nosila naslov *položi cev – čim bližje*. Pri tej igri so sodelovali trije vaščani (otrok, predstavnik in predstavnik). Po prvi igri je vodila ekipa srednjega konca. Sledila je igra z naslovom *najdi, pa »praf« sestavi*, kjer so morali vaščani posameznih koncev najprej poiskati črke na nogometnem igrišču in jih potem sestaviti v najdaljšo možno smiselno besedo. Besede so sodniki preverili v Slovarju slovenskega knjižnega jezika. Po tej igri je zmagala ekipa spodnjega konca. Zadnja igra se je imenovala *pazi, da ti žogica »vun« ne skoči*. Pri tej igri je sodelovalo šest vaščanov – 2 otoka, 2 predstavnici in 2 predstavnika. Tekmovalci so si morali z zavezanimi rutami okoli oči podajati posode z žogicami nad svojimi glavami. Zmagala je ekipa, ki je na koncu imela v zadnji posodi največ kroglic. V igri je zmagala ekipa srednjega konca.

Skupno je zmagala ekipa Srednjega konca, drugo mesto je dosegla ekipa Spodnjega konca, tretje mesto pa si je priborila ekipa Zgornjega konca.

Udeleženci vaškega piknika v Borovcih

Foto: Arhiv

V prihodnjem letu bo izdelan prehodni pokal, na katerem bodo zapisani zmagovalci posameznih vaških piknikov. Po končanih igrah je sledilo druženje in ranjanje dolgo v noč.

Zahvaljujemo se vsem vaščanom za udeležbo. Se vidimo prihodnje leto.

Marko Podpečan

Ribolov, primeren šport za mladino

Športni ribolov *ujemi in spusti* je primerna aktivnost prostega časa za mlade fante in dekleta, ki se ga da preživeti v naravi. Ribiški aktivni v Občini Markovci (ŠRD Markovci, ribiška sekcija pri športnem društvu Borovci in Zabovci) ima v svojem članstvu pretežno starejše člane – upokojeince, mlajših ribičev pa je le za vzorec. Saj ne da bi imeli kaj proti tej starostni sestavi, vendar si vsi želijo to svojo strukturo pomladiti in tako svoje znanje in izkušnje deliti z mladimi naraščanjem, pa tudi mladino nekako privabiti za vodo, v prijetno naravo. Takšna družina so še kako pomembna, sedaj, v dobi računalnikov, pametnih telefonov in podobnih elektronskih novosti. In tako so člani ŠRD Markovci pod vodstvom nadobudnega Janka Petroviča, kateremu so zaupane aktivnosti mladih ribičev 3. junija tega leta v ribniku v Prvencih organizirali mladinsko tekmo mladih ribičev. Povabilu se je odzvalo skupaj s svojimi spremljevalci pet fantov ter eno dekle, Zala Antolič iz prijateljskega RD Žejne ribice iz Dražencev s svojim dedkom

Zala Antolič v družbi starejših ribičev

Foto: Peter Mesarič

kot spremljevalcem in mentorjem, ki je poleg tega tudi predsednik omenjenega

društva. Omenjena desetletnica je vsem ostalim nastopajočim pokazala, kako

se lovi ribe in prepričljivo zmagala. Prvi trije tekmovalci so prejeli lične pokale, vsi pa so prejeli tudi spominske medalje, kape in majice z logotipom društva, po končani tekmi pa so se okrepčali tudi z malico. Ves prijeten dogodek so omogočili sponzorji: Janko Petrovič, Slavko Plošnjak in Vlado Zemljarič.

Zmagovalka mladinske tekme Zala Antolič je povedala: »Z dedkom, ki je moj učitelj in mentor ribolova, sem uspešno že nastopala na tekmah *ona-on* v Dražencih in sem na to prvo mesto, doseženo izven domačega društva, izredno ponosna in vesela, saj sem premagala vse fante, tudi starejše od mene.« Predsednik ŠRD Markovci Branko Kostanjevec pa je dodal: »Tudi s takšnimi tekmami poskušamo mlade privabiti v našo ribiško sredino in na tak način poskrbeti za pomladitev naših vrst, ter jih povabiti na prijetno druženje v naravi in z naravo.«

Ignac Habjanič

Nogometna šola Korant vabi v svoje vrste

Počitnic je konec in naši nogometaši in nogometašice že pridno trenirajo. Za nami je tudi že nekaj tekem, tako prijateljskih, kot tudi ligaških. Vsem nogometašem in nogometašicam pa tudi trenerjem želimo uspešno sezono. Dečke in deklice, stare od 6 do 15 let, ki si želijo igrati nogomet in se družiti z novimi športnimi prijatelji, pa vabimo, da se nam pridružijo.

DNŠ Korant

Foto: Arhiv društva

23. Svetovni festival praženega krompirja

V soboto, 2. septembra 2023, je na letališču Bovec potekal tradicionalni 23. Svetovni festival praženega krompirja. Društvo praženega krompirja je festival organiziralo skupaj z Občino Bovec in Turističnim društvom Bovec.

Foto: Arhiv društva
Člani turističnega društva na festivalu praženega krompirja v Bovcu

Festivala se je udeležilo več tisoč obiskovalcev. Na več kot 50 stojnicah so mojstri praženega krompirja pripravljali krompir na različne načine in vsem obiskovalcem je le-ta bil na voljo brezplačno. Tudi člani Turističnega društva Občine Markovci – "Markovski levi" smo se z veseljem odzvali povabilu. Pripravili smo vse potrebno za ta dogodek in se v zgodnjem jutru odpravili na dolgo pot. Pot nas je vodila po naši lepi pokrajini čez Gorenjsko na drugo stran v dolino Soče. Mesto Bovec leži na obrobju Bovške kotline, ki jo obdajajo mnogi vrhovi mogočnih gora. Lahko rečemo, da je pravo alpsko mesto, ki ga bogatijo mnoge turistične destinacije in je središče doline Soče. Med 8. in 10. uro je bil predviden prihod in zbiranje ekip, ki so si morale v tem času postaviti prazilno mesto. Vsaka ekipa je od organizatorja prejela stojnico, ki jo je opremila z imenom in z razpoznavnimi znaki ekipe. Dolžnost vsake ekipe je bilo, da na festivalu pripravi najmanj 50 kilogramov praženega krompirja, recept zanj pa mora predati tudi organizatorjem. Predsednik Turističnega društva Bovec, Ado Omerović, je povedal, da je zaradi poplav obisk odpovedalo okoli deset

slovenskih ekip, sicer pa ekipe prihajajo tudi s Poljske, Avstrije in Hrvaške. Uradni del prireditve se je začel ob 12.30 z društvenimi fanfarami, pozdravom in himno praženemu krompirju ter z dvigom zastave.

Ves čas trajanja festivala so bile obiskovalcem na voljo tudi stojnice z gostinsko ponudbo.

Po končanem razdeljevanju praženega krompirja je vsako društvo iz rok organizatorja prejelo priznanje za izvirnost in odličnost pri pripravi praženega krompirja.

Okoli 17. ure so bili na vrsti nagovori in predaja prapora festivala Marku Filipoviću, županu Reke, ki bo festival praženega krompirja gostila prihodnje leto. Prapor je predal župan Občine Bovec, Valter Mlekuž. Sam ga je prejel od lanskih soorganizatorjev na Bledu.

Pokušanje praženega krompirja se je končalo ob 18. uri, ko se je začela veselica z ansamblom Karneval. "Markovski levi" smo nalogo opravili z odliko, se poslovili od organizatorja ter se napotili proti domu s krajšim postankom v Krajski Gori.

Sonja Erlač

Samostojna slikarska razstava Franca Simoniča v prostorih OŠ Markovci

V sredo, 6. 9. 2023, je v avli predmetne stopnje Osnovne šole Markovci potekala otvoritev samostojne likovne razstave profesorja likovne umetnosti Franca Simoniča s Ptuja.

Razstavo je otvorila učenka 8. razreda, Karmen Jug, ki je obiskovalce – učence, učitelje in druge goste – v svet umetnosti popeljala z nežnimi zvoki violine. Ob otvoritvi je najprej nekaj besed spregovoril ravnatelj šole, mag. Ivan Štrafela, nato je navzočim nekaj besed o avtorju ter njegovem delu namenila prof. lik. um. Olga Zorko. Z lepimi mislimi o umetnosti se ji je pridružila še gospa Cecilija Bernjak, članica likovne sekcije dr. Štefke Cobelj DPD Svoboda Ptuj. Prav tako je obiskovalce nagovoril Franc Simonič, ki je spregovoril nekaj besed o svojih delih. Razstavljene slike in risbe nas popeljejo po ulicah mesta Ptuj (Jadranska ulica, Prešernova

Foto: Gregor Zmazek
Slikar Franc Simonič v družbi g. ravnatelja OŠ Markovci, Ivana Štrafela

ulica ..) in drugih mest. Skozi motive krajin okoliških hribov se sprehodimo po Belskem Vrhu, Polenšaku in Halozah. Predstavljena tihožitja jabolk, sončnic in buč že namigujejo na prihajajočo jesen. Človeške figure poplesujejo ob motivih glasbe. Ne moremo pa niti mimo portreta žene, klepača, čuvaja in na drugi strani motivov iz abstraktnega sveta, ob katerih si vsak gledalec lahko ustvari svojo zgodbo. Kljub raznolikemu likovnemu izražanju pa ostaja umetnikov osebni slog nezgredljiv. Gospod Simonič se je odločil, da eno izmed slik podari šoli. Izbiro je prepustil gospodu ravnatelju. Razstava bo do nadaljnjega odprta za vse ljubitelje slikarske umetnosti.

Vljudno vabljeni!

OZ in SP

Aninska noč 2023

Za nami je še ena uspešno izpeljana Aninska noč. Obiskovalci ste spet presegli naša pričakovanja, spet smo presegli naše društvene rekorde in se neizmerno veselili z vsemi Vami, ki vsako leto znova obiščete našo, že tradicionalno, Aninsko noč. Stojnski gasilci smo vsako leto znova počaščeni nad obiskom Aninske noči pri nas v Stojncih.

Za vso pomoč pred, med in po Aninski noči se iskreno zahvaljujemo vsem članom društva, ki so pripomogli, da je bila tradicionalna veselica izpeljana, posebna zahvala pa gre tudi vaščanom Stojncev in vsem ostalim od blizu in daleč, ki so stopili skupaj in z nami spet doživeli nepozabno noč. Stojnski gasilci že pripravljamo nova doživetja pri nas v PGD Stojnci, tako da nas boste imeli možnost kmalu znova obiskati.

Če ne prej, se pa zagotovo vidimo na Aninski noči 2024.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ

PGD Stojnci

Foto: Arhiv društva

Mladinski glasbeni tabor – kjer se srčni mladi povežemo v celoto

Tako neverjetno lepo je gledati mala bitja, ko se skupaj igrajo, prepevajo, plešejo in se smeji. Še lepše jih je opazovati vsako leto znova, kako sklepajo nova prijateljstva in ohranjajo stara ter kako skupaj spoznavajo življenje. Čudovito je, ko za ta mala bitjeca nekdo neumorno skrbi in se trudi, da na njihovih obrazih vlada razigran nasmeh, v srcih pa prijeten mir. Še čudovitejša pa je, ko se ta mala in velika bitjeca povežejo in zaživijo kot celota.

Letos so prostore ZAF centra in župnijske dvorane že petnajstič polnili otroci in animatorji Mladinskega glasbenega tabora, ki zelo uspešno deluje pod okriljem KUD Markovski zvon. Tokrat se je tabor odvijal od 20. do 25. 8. 2023, vrhunec tabora, torej koncert, pa smo priredili v četrtek, 24. 8., na župnijskem dvorišču. Ker gre za obširen projekt, je potrebnih tudi veliko rok, ki so pripravljene priskočiti na pomoč. Zahvala gre ekipi fizikalcev, žar mojstrom, povezovalcema koncerta in nekdanjim animatorjem, ki so ga popestrili s pesmijo, seveda pa tudi taborskima kuharjema, Marti Prelog Rožanc, in njenemu pomočniku, Gaju Hermanu. Prav nič pa ne bi bilo mogoče brez nekoga, ki nad taborom budno bdi in je zaslužen za tradicionalno dogajanje v Markovcih v tretjem tednu avgusta. To je »the big boss«, Gregor Zmazek. HVALA! Tema letošnjega tabora je bila glasba na platnu. Tako smo z otroki spoznavali svet filma, igrarstva in muzikalov ter peli znane skladbe v znamenju Hollywooda. Obiskala nas je igralka Urška Vučak Markež, ki je navdušila tako otroke kot animatorje, za spektakularen šov Pokaži, kaj znaš, pa so iz sveta prestiža med nas stopili sumljivo zamaskirani žirantje in nas očarali s svojo prezenco. Otroci so svoj čas preživljali tudi z vodnimi igrami, lovom na zaklad, petjem pri svetih mašah in barvanjem koncertnih majic, ki so za njih postale pravo platno. Kot se za filmsko tematiko spodobi smo si, oblečeni v pižame, pokriti z odejami in z naročji, polnimi prigrizkov, ogledali tudi muzikal.

Letos je na glasbenem taboru skupaj prepevalo 50 tabornikov in 16 animatorjev. Oboji so se izkazali s

Foto: Kaissa foto

svojo pridnostjo in živahnostjo, hkrati pa je vsak posameznik prispeval delček sebe – in to je naš tabor naredilo edinstven. Animatorje je letos čakal poseben izziv – iz nekaj starih mačkov in veliko novincev ustvariti dobro animatorsko ekipo. Veliko nas je zavzelo nove vloge in ogromno smo se morali naučiti. Uspelo nam je prav to in še več. Letošnji animatorji smo bili: Zala Stolec (zborovodja animatorske skupine), Lea Roškar (vodja animatorjev), Blaž Bratuša, Ajda Mikša, Tamara Slanič, Sofija Vrtačnik, Lea Janžekovič, Saša Bratuša, Tia Pintarič, Teja Slanič, Jana Kostanjevec, Larisa Mlina-

rič, Mia Pernat (zborovodja taborniškega in skupnega zbora), Lana Kristovič (instrumental), Sara Jevšenak, Ana Stolec in pomočnica animatorjev Eli Bezjak.

Lepo je, ko toliko mladih stopi skupaj in se skozi prijaznost, iskrenost in potrpežljivost zlije v celoto. Naši dragi taborniki, kot smo vam zapeli tudi na koncertu: »Glej, kako žare obrazi, obžarjeni z žarki večnosti, glej temo, kako izginja, ko se mlad obraz smeji!« Le smejte se, mi se pa že veselimo prihodnjega leta!

Lea Roškar

95 let Janeza Cimermana

V avgustu je 95 let praznoval Janez Cimerman, oz. kot ga poznamo Prvenčani, po domače »Janžov oček«. Rodil se je leta 1928 v Zabovcih, kjer je preživel svoja otroška in mladostniška leta. Po poroki z Alojzijo Krajncič pa si je nov dom ustvaril na ženini domačiji v Prvencih. V zakonu so se jima rodili trije otroci, hči Branka ter sinova Bojan in Janko. Bojan in Branka sta svoj novi dom našla v Cvetkovcih in v Spuhlji, najmlajši sin Janko pa je ostal na domačiji s svojo družino. Zaradi hude bolezni je Janko žal prezgodaj umrl, skrb za svojo taščo in tasta pa je prevzela njegova žena Vera skupaj z njunimi otroci, Leo, Tadejem in Janijem. Nekaj let kasneje se je poslovila še Janezova žena Alojzija. Da bolečina ni bila prehuda, pa so poskrbeli snaha Vera, hči Branka, sin Bojan ter 7 vnukov in 13 pravnukov.

Kljub svojim letom je »oček« še vedno vitalen moški in se razveseli vsakega obiska. Če se boste peljali skozi Prvence, ga boste nemalokrat videli, kako sedi pod svojimi brajdami skupaj z mlajšimi generacijami.

Ob njegovem jubileju mu je družina pripravila prijetno praznovanje, katerega so se udeležili vsi njegovi najbližji sorodniki, sosedje ter znanci. Voščil pa mu je tudi gospod župan, Milan Gabrovec, vaški odbor Prvenci in predsednik društva upokojencev Anton Majerič skupaj s predstavnico Prvencev, Ivano Kovačič. Po besedah župana je gospod Janez Cimerman trenutno najstarejši moški v naši občini.

Dragi oček, tvoja družina in vsi Prvenčani ti želimo še mnogo zdravja, dobre volje in še mnogo let med nami.

Simon Lešnik

Foto: Osebni arhiv

Poletne aktivnosti društva Baron

V društvu Baron smo poletne mesece preživeli aktivno. Poletje smo pričeli z Baronovim taborom in dnevom odprtih vrat, ki smo jih izvedli 17. in 18. junija. Na gradu v Muretincih smo omogočili praznovanje 70-letnice. 12. junija so graščino obiskale gospodinje iz sv. Trojice. Izvedli smo grajski program s sprejemom, ogledom gradu, Baronovo pojedino in animacijo družabnih iger. Junij smo zaključili z ekskurzijo v Hlebine, kjer smo si ogledali »Kantri« prireditve. Spoznali smo organizacijo in aktivnosti ob izvedbi prireditve. Avgusta smo nudili pomoč pri izvedbi rimskih iger na Ptuj. Za potrebe rimskega društva smo postavili dva šotora. V četrtek 17. 8. smo se aktivno udeležili otvoritve iger. Naslednji dan smo pot nadaljevali v Koprivnico, kjer smo štiri dni sodelovali na renesančnem festivalu. Renesančni festival je največji festival v Evropi. Udeleži se ga preko 1.000 nastopajočih. Letošnji festival je postregel s preko 50.000 obiskovalci.

Naše društvo se je festivala udeležilo enajstič. Tam smo postavili tabor z devetimi šotori. Na prireditvi je bilo prisotnih naših 22 članov. Prikazali smo srednjeveško življenje v taboru, pranje perila, udeležili smo se povorke skozi mesto, naši člani so se udeležili igre srednjeveškega nogometa in večerne bitke. Poletje smo nadaljevali s sodelovanjem na srednjeveškem Vurberku. Prireditve je potekala v soboto 26. avgusta. Postavili smo dva šotora in predstavili Barona Markovskega. Perice so izvajale animacije pranja perila. September smo pričeli z gostovanjem v Bosni in Hercegovini. V petek 1. 9. smo odpotovali v Bosansko Gradiško. Tam smo postavili dva šotora in jih opremili v rimskem stilu. Potekal je namreč drugi festival Aventure. Predstavili smo življenje takratnih prebivalcev, bogatejšega sloja Rimljanov. Kot general »Lukulus« s svojim spremstvom smo bili prepoznavna točka na prireditvi. V petek 8. 9. smo na Ptujskem gradu pos-

Animacije članic v Koprivnici

Foto: Arhiv društva

Baronovci na grajskih igrah na Ptuj

Foto: Arhiv društva

tavili šotore za Ptujске grajske igre, ki so potekale v soboto 9. septembra. Grajskih iger se je udeležilo 12 članov.

V tednu otroka v mesecu oktobru pripravljamo otroške delavnice na gradu v Muretincih. Trenutno imamo prijavljene otroke iz OŠ Velika Nedelja in OŠ

Jurovski Dol. 21. oktobra pripravljamo prikaz žganjekuhe, na katerega vabimo ekipe, ki so pripravljene sodelovati pri tem opravilu. Po opravljenem prikazu in zaključeni kuhi bo strokovna komisija izvedla ocenjevanje žganja.

Janez Golc

Vljudno vabljeni na DAN ODPRTIH VRAT PGD STOJNCI

Sobota, 28. 10. 2023

10:00-14:00

Gasilski dom Stojnci

- Predstavitev društva
- Vpis novih članov v PGD Stojnci
- Ogled gasilskega muzeja
- Aktivnosti za otroke
- Predstavitev gasilskih, vojaških in policijskih vozil ter opreme

Pridruži se nam in
POSTANI GASILEC

Baronovci pred taborom v Koprivnici

Foto: Arhiv društva

STRAN ZA KRAJŠI DAN

OSMEROSMERKA

V spodnji mreži se skrivajo naslednje šolske potrebščine: BARVE, BARVICE, FLOMASTRI, KNJIGA, LEPILNI TRAK, MAPA, NALIVNO PERO, PALETA, PERESNICA, RADIRKA, SVINČNIK, ŠILČEK, ŠKARJE, ŠOLSKA TORBA, ZVEZEK. Če jih poiščete, iz preostalih črk dobite geslo.

K	A	R	T	I	N	L	I	P	E	L
E	I	N	O	Š	P	A	L	E	T	A
Z	V	N	O	Š	K	N	J	I	G	A
E	O	L	Č	R	B	A	R	V	E	K
V	A	C	I	N	S	E	R	E	P	E
Z	P	D	S	K	I	O	L	J	E	Č
T	A	O	B	A	R	V	I	C	E	L
R	M	F	L	O	M	A	S	T	R	I
A	B	R	O	T	A	K	S	L	O	Š
O	R	E	P	O	N	V	I	L	A	N

SUDOKU

4				6			5	
		2					7	
	7		4				1	
				1	2	6	9	
	5						8	
	2	6	8	3				
		5			9		2	
		1				9		
	3			2				1

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci, vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. Še vedno velja: 1 + 1 GRATIS, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite ZASTONJ. Vabljeni k sodelovanju!

Uredniški odbor

ŠE VEŠ, KAK GUČIŠ?

V Markovcih imamo prav poseben govor, ki bogati našo kulturno dediščino. Imenuje se markovsko mednarečje. Zinka Zorko ga je opredelila kot mednarečje med haloškim in preškimi narečjem. V našem govoru lahko najdemo veliko narečnih besed, ki so večina slovanskega izvora, kar nekaj jih je prevzetih iz nemščine, manj pa iz madžarščine.

V tej številki je pred vami nekaj naših (bolj ali manj znanih) narečnih besed, ki so povezane z oblačili.

- **negda:** nekoč
- **gvant:** oblačila
- **gnešji den:** današnji dan, danes
- **robača:** srajca
- **préproga:** moški predpasnik za na delo
- **jenka:** krilo
- **unteršnca:** podkrilo
- **šorc:** predpasnik
- **lejb:** bluza
- **hadrc:** ruta
- **tajakšo:** lepšo

- **svetešjo:** praznično
- **klad:** obleka
- **lejbjč:** telovnik, brezrokavnik
- **hozntroge:** naramnice
- **zokni:** nogavice
- **šolni:** čevlji
- **stehl:** žensko volneno ogrinjalo
- **pumparce:** daljše ženske spodnje hlače
- **štrunfpantl:** podvezica
- **štünfe:** ženske nogavice

»Negda so ne melj tejko gvanta, kak ga mamu gnešji den. Moškij so melj vsaki den oblečeno robačo, hlače, pa préprogo, ženske pa jenko z unteršnco, šorc, lejb, pa hadrc na glavi. V nedelo pa so se malo boj za tajakšo oblekli, pa poiskali boj svetešji gvant. Te je priša boj v hozntroge za moške. Duma so bli dostikrat bosj, za k mešj pa so sij obülij zokne, či so jih melj, pa šolne. Ob kakijh posebnij prilikah pa so sij oblekli še kakij drugij gvant; pozimij stehl ej pa pumparce, za gostüvaje pa štrunfpantl na štünfe.«
Špela Vrtačnik

KOLUMNA

Piš dopustniškega cirkusa

Lep pozdrav z Jadranske Copacabane, piše vam stric Brane.

Sonce, morje, ribe, fige in ostrige. Alelúja, navali narod! V zavetju gostilniške sence, srkajoč hladni pir, zakotalim radovedno oko po plaži, ki od gneče poka po šivih. Na pol gola telesa se stiskajo kot sardine v konzervi Eva. Večinoma gre za predstavnice nežnejšega spola, ki zagrizeno tekmujejo, katera bo prva ujela barvni odtenek Jennifer Lopez. Klinc gleda kožnega raka in starega, ki se je do konca dopusta zaradi opeklina 6. stopnje ne bo smel niti dotakniti, kaj šele ... Par sveže pečenih atekov se ob obali ukvarja z bosopetniki, medtem ko so se malo večji kratkohlavniki že zgodaj zjutraj transformirali v dvoživke. Edina, ki jih bo danes spravila iz vode, je botra Lakota. "Ki pri bogi pa so vsi ostali semenonosci?" Aja, tele. Tu,

poleg tebe. Valjda, pravi dedi ob prvem sončnem žarku hipoma zbežimo v najbližjo kafano, kjer vneto skrbimo za likvidnost balkanskih pivovarn. Dekline so z ekonomične plati veliko bolj varčne. Vse kar rabijo čez dan sta dva litra vode, kepica sladoleda in roman Agathe Christie. Pa še ta je sposojena kopija iz knjižnice. Mi običajno v enem dopoldnevu spijemo za tri originale, in to s trdimi platnicami! Zavedajoč se, da do konca dopusta tako ali tako ne bo nič, pridno trošimo regres in stegujemo vratove kot surikate za en samcat pogled osamljene dolgonoge češke gazele na brisači v tretji vrsti. Plejada bezniških poetov, inspirirana z alkoholom in klapami, ki v glavah sinhrono prepeva: »Da te mogu pirom zvati ...« Bognedaj, da se v tistem hipu tvoja boljša polovica nameni po sladoled. Iz njenih zloveščih ust se bo kadilo le eno: »Špotilom i ostima, dobit češ po kostima!« Sranje! Kaj češ, tak pač je. Mars proti Veneri, vojna svetov, ki se vleče že od Adama in Eve dalje. Nič novega.

Črtomir Vor